

Avīze Piebaldzēniem

4 (181) 2013. gada aprīlis

Jaunpiebalgas novada izdevums

Valsts olimpiādē
vides projektos
10.klases skolniecei
Alisei Smilgai
atzinība!

Sagatavoja
Inese Leite
un Arnis Ratiņš.
Apsveicam!



20.04. plkst.18.00 Tautskolas vakars Jaunpiebalgā, veltīts atmiņām, satikšanās priekam.



Aprīlis – sulu mēnesis

23.04. Jurgū diena, senāk Ūšiņa diena. Seni latviešu pavasara svētki. Pēc Saules kalendāra tā iezīmē viduspunktu starp pavasara un vasaras saulgriežiem.



Maijs – lapu mēnesis

01.05. Darba svētki, Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena.

03.05. Vokālistu konkurss Jaunpiebalgā.

04.05. Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena.

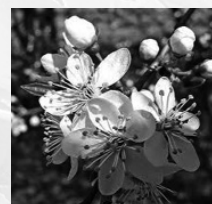
08.05. Nacisma sagrāves diena un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena.

09.05. Eiropas diena.

12.05. Mātes diena.

15.05. Starptautiskā ģimenes diena.

19.05. Labo siržu Vasarsvētki Jaunpiebalgā.



12.maijs – Mātes diena

Latvijā Mātes diena oficiāli tiek atzīmēta kopš 1992. gada, lai arī jau 20. un 30. gados tikusi svinēta pārliecībā, ka stipra ģimene ir tieši mātes nopelns.

*Es vēlos, māt, tev paldies pasacīt
par rūpju sudrabu ap manu mūžu,
par asaru, kas tev uz vaiga spīd,
ko varbūt steigā bieži nepamanu.*

*Par guni pavardā, ko siltu kūri,
par to, ka mūs ap sevi kopā turi,
ka bēdu proti klusi salocīt
un gaišu smaidu dienai apkārt vīt.*



ŠAJĀ NUMURĀ:

- ☛ jaunākais novada domē
- ☛ saruna ar novada domes priekšsēdētāju par paveikto četros gados
- ☛ tautskolas atmiņu vakars
- ☛ Lielā talka 27.aprīlī
- ☛ jaunumi skolas dzīvē
- ☛ kultūras pasākumi
- ☛ Lieldienu norises Zosēnos
- ☛ dažādas ziņas



Tik ļoti visus ir nogurdinājusi neparasti garā un sniegotā ziema! Bet kāpēc mēs visi tā gaidām pavasari? Laikam jau tāpēc, ka tas nāk ar siltumu, sauli, dabas atmodu, pirmajiem ziedīņiem, skajajām putnu balsīm. Šķiet, ka arī lietaina un apmākusies var būt patīkama diena, ja ir klāt pavasaris. Taču tam, ka pavasaris ir krietni vien aizkavējies, ir arī neliels labums – atālinās laiks, kad jā-sāk rosīties āra darbos.

Tad nu atliek baudīt mākslu. Kā ierasts ap Lieldienu laiku – amatiercē-tara jaunā izrādē. Tā kā šis gads pait R.Blaumaņa jubilejas zīmē, tad sapro-tama ir izvēle iestudēt kādu viņa lugu. Tādēļ šoreiz tāds pamatīgs darbs – ko-mēdija „Ļaunais gars”. Skatoties to, rai-sījās dažādas nopietnas pārdomas, pro-tams, bija arī vietas, kur pasmieties. Blau-manis meistarīgi izdarījis – mēs, smie-damies par citu cilvēku kļūmēm, varam cerēt, ka paši tādas nemūžam nepieļau-sim.

Zinot situāciju mūsdienu Latvijā un ar latviešiem, komēdijā rādītais šķiet la-bi pazīstams un saprotams. Nu kurš gan nezaudētu galvu un prātu, saņemot zi-ņu par loterijā laimētiem 75 000 rubļu (latu, eiro)? Tā notiek arī ar Cīruļu saim-nieci, negaidītā ziņa sagriež ierasto mā-jas kārtību ar kājām gaisā.

Vairā nekā gadsimts pagājis, kopš uz-rakstīta komēdija, bet vai kas īpaši mai-nījies? Mantkāriba pastāv, nauda – arī, un ļaunums, kas nāk tai līdzī, tāpat. Tur vairs nav vietas cilvēciskām attiecībām, cieņai, sapratnei, draudzībai. Vietā nāk augstprātība, iedomība, lepība. Mums patīk domāt, ka bagātie cilvēki ir ļoti lai-mīgi, jo tiem nekā netrūkst un ir viss, kas vajadzīgs. Vai tā ir patiesība? Viņi ne par ko un nekad neraud? Nezin vai.

Ļoti patika aktieru sniegums, liekas, ka ar katru gadu viņi spēlē arvien pro-fesionālāk. Interesanti, ka režisore ik ga-du atrod arī jaunus aktierus. Paldies vi-ņiem visiem par skaisto svētku vakaru! Kā ierasts, publika uz vietējā teātra iz-rādi sanāca jo īpaši kuplā skaitā.

Man patīk Ēzopa sacītais: „Ja tev ir daudz naudas – nepriecājies, ja maz – nebēdājies!” Lai mēs visi ar gaišām do-mām un prieku sagaidām īsto pavasa-ri!

Aija Kīkere

2013. gada 18.marta novada domes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes 2013.gada 25.februāra Saistošos no-teikumus Nr. 5 „Par grozījumiem 2013. gada 28. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 1 „Par Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2013. ga-dam”.

2. Apstiprināt precizēto Jaunpiebalgas novada domes vispārējās izglītības iestā-žu izdevumu tāmi uz vienu audzēkni no 2013. gada 1.janvāra pašvaldību savstar-pējiem norēķiniem par Jaunpiebalgas novada domes izglītības iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem.

3. Noteikt, ka atkritumu apsaimniekošana ir Jaunpiebalgas pašvaldībai stratēģis-ki svarīga nozare.

4. Apstiprināt izstādes - gadatirgus „Izvēlies Piebalgu!” nolikumu.

5. Vērsties Gulbenes rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā ar prasības pieteikumiem par komunālo maksājumu parādu piedziņu pret šādu parādnieku A.R.

6. Apstiprināt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma „Zvaigznītes”, ka-dastra apzīmējums 4298 005 0176, Zosēnu pagasts sadalīšanai: projektētā zemes vienība Nr. 1 - 1.2 ha platībā piešķirt jaunu nosaukumu „Mazvieķi”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133, zemes vienības lietošanas mērķis – lauksaimniecība (šifrs 0101), zemes vienību pievienot esošajam nekustamam īpašumam „Maz-vieķi”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133. Projektētā zemes vienība Nr. 2 – 1.1 ha platībā: zemei un ēkām saglabāt esošo nosaukumu – adresi „Zvaig-znītes”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133, zemes vienības lietoša-nas mērķis – lauksaimniecība (šifrs 0101).

7. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu „Lejas Rudgalvji”, kadastra apzīmējums 4256 005 0026, Jaunpiebalgas pagasts, atdalot atsevišķu zemes vienību ar kadastra ap-zīmējumu 4256 005 0028, 3.0 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai ar kadastra ap-zīmējumu 4256 005 0028, 3.0 ha platībā: piešķirt nosaukumu „Priežciems”, Jaun-piebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125, noteikt lietošanas mērķi – mež-saimniecība (šifrs 0102). Zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4256 005 0026, 8.92 ha platībā: saglabāt zemei un ēkām esošo nosaukumu – adresi „Lejas Rudgal-vji”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125, noteikt lietošanas mēr-ķi – lauksaimniecība (šifrs 0101).

8. Papildināt Jaunpiebalgas novada domes 2012.gada 6.augusta sēdes lēmumu Nr. 197 „Par zemes vienības „Abrupe 1”, Abrupe, Jaunpiebalgas pagasts, sadalī-šanu un jaunas zemes nomas līguma noslēgšanu” ar sekojošiem punktiem: „ 5. Dzēst kadastra informācijas sistēmā ierakstu – zemes lietošanas tiesības L. B. uz zemes vienību ar nosaukumu „Plaviņas”, Jaunpiebalgas pagasts, 0.7 ha platībā. 6. Zemes vienība „Plaviņas” piekrit Jaunpiebalgas novada domei, jo minētā zemes vienība pēc konfigurācijas un pēc atrašanās vietas, un lietošanas veida (pārpurvots) nav pie-mērota zemes reformas pabeigšanai.”

9. Mainīt zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu Nr. 4256 008 0109, nosauku-mu no „Uplejas” Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125 uz nosau-kumu „Uplejas 1”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125.

10. Apstiprināt noslēgtos apbūvētos lauku apvidus zemes nomas līgumus ar no-sacijumiem: zemes nomas maksa 0.5% no zemes kadastrālās vērtības, plus PVN; zemes lietošanas mērķis – lauksaimniecība (šifrs 0101); nomas līguma termiņš 10gadi. Apstiprināt nomas līgumus šādām personām: A. L. – „Vecabrūpi”, kadastra apzī-mējums 4256 007 0137, 4.4 ha platībā; S. V. – „Vāverītes”, kadastra apzīmējums 4256 006 0182, 0.0722 ha platībā.

11. Dzēst no nekustamā īpašuma kadastra informācijas sistēmas – zemes lie-tošanas tiesības I. K. uz zemes vienību „Tīrumskanuļi” 0.7581 ha platībā. No-teikt, ka zemes vienība „Tīrumskanuļi”, kadastra apzīmējums 4256 013 0049, 0.7581 ha platībā, nav izmantojama zemes reformas pabeigšanai – tās platība ne-atbilst Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumā noteiktai minimālai platībai, zemes kvalitāte nav piemērota atsevišķa īpašuma veidošanai. Piedāvāt noslēgt zemes nomas līgumu ar zemes vienības „Tīrumskanuļi”, blakus esošā īpašuma „Jaunskanuļi” lietotāju V.D. Uzdot Jaunpiebalgas novada domes nekustamo īpa-šumu speciālistei noslēgt zemes nomas līgumu ar lēmuma 3. punktā minēto ze-mes lietotāju.

Sagatavoja **Dace Bišere – Valdemiere.**

Jaunā parauga aplicības

Jaunpiebalgas novada Dzimtsarakstu nodaļa informē, ka, sākot ar 2013.gada 11. martu, nodaļā notiek jaunā parauga aplicību izsniegšana.

Derīgas būs arī pēc 2013.gada 1.janvāra un līdz 2013.gada 10.martam izsniegtās aplicības, un obligāti tās nav jāmaina pret jaunā parauga aplicībām.

Ja civilstāvokļa akts reģistrēts un pirmreizējā aplicība izsnieg-

ta no 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 10.martam, persona, kurai izsniegta aplicība, var vērsties Dzimtsarakstu nodaļā, uzrakstot attiecīgu iesniegumu, uzrādot sākotnēji izsniegto aplicību un saņemot jaunā parauga aplicību bez maksas. Savukārt, ja persona sākotnēji izsniegto aplicību nevar uzrādīt (jo tā ir pazaudēta, bojāta, iesniegta citur utt.), bet vēlas saņemt jaunā parauga aplicību, būs jāmaksā valsts nodeva Ls1.

Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja
D.Bišere – Valdemiere

Strādāt sabiedrības un novada labā

Iepriekšējos avīzes numuros iztaujāju mūsu novada deputātus, lai mēs uzzinātu viņu domas un vērtējumu par četros gados paveikto. Nu kārta Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājam **Laimim Šāvējam**.

- Jautāšu līdzīgi kā deputātiem – kurā no komitejām iznāca strādāt, kas tajā tika paveikts?

- Atbilstoši likumam vadīju Finanšu un attīstības komitejas darbu, kas ir tiešā saistībā ar domes priekšsēdētāja pienākumu izpildi. Tas nozīmē gan budžeta plānošanu, gan tā izpildes kontroli, dažādu iesniegumu un priekšlikumu, kas saistīti ar finanšu piešķiršanu un ietekmi uz budžetu, izskatīšanu, budžeta grozījumu sagatavošanu.

Šajā četrus gadu periodā mums izdevās veiksmīgi sabalansēt budžeta ieņēmumu un izdevumu daļu un optimāli izmantot iespējas uzņemties saistības pašvaldības funkciju izpildē un projektu realizācijā. Zināmu apgrūtinājumu radīja Krājbankas bankrots, bet arī to 2012.gadā spējam pārvarēt, optimizējot izdevumus, nokārtojot saistības ar valsti un atdodot īstermiņa aizdevumu apgrozāmiem līdzekļiem. Pie tam noslēdzām 2012.gadu ar lielāku budžeta pārpalikumu nekā plānots, kas arī ir par pamatu tām lietām, ko varam plānot darīt šogad.

Veiksmīgi darbojoties Finanšu komitejai, esam nodrošinājuši brīvpusdienas sākumskolā, ir saglabāti visi pulciņi kultūras namā, tāpat ir finansējums interešu izglītības programmām vidusskolā, spējam nodrošināt līdzfinansējumu projektu realizācijai, kur tika piesaistīti ES un valsts budžeta programmu līdzekļi (ūdenssaimniecības projekts, kultūras nama rekonstrukcija, vidusskolas mācību kabinetu un pīcejamības projekti, trotuāra izbūve, domes ēkas un tās apkārtnes labiekārtošana u.c.).

Šogad turpināsim pašvaldības infrastruktūras sakārtošanu. Šajā gadā paredzēts mūzikas skolas remonts - logu nomaiņa, ambulances ēkas un mākslas skolas rekonstrukcijas projekta izstrāde. Tiek paredzēti līdzekļi labiekārtošanas darbiem, neraugoties uz to, ka samazinās iedzīvotāju skaits, līdz ar to arī budžeta ieņēmumi.

Laika gaitā ir pārdomāti un izvērtēti priekšlikumi un ierosinājumi par naudas atbalsta pieprasījumu dažādām vajadzībām, kas skar visu iedzīvotāju intereses. Šajā sakarā vienmēr ir domāts par sabalansētu līdzekļu izlietojumu, lai sekmētu vienmērīgu novada attīstību.

Darbs bija saistīts arī ar izmaiņām štatu sarakstos, pareizas un pamatotas darba samaksas sistēmas ieviešanu. Šajā gadā pārkarājumi vēl turpināsies, lai optimizētu darbu, lai ar mazākiem izdevumiem efektīvāk veiktu pašvaldībai uzticētos pienākumus.

- Runājot par štatiem novada domē, ir nācies dzirdēt nesapratnes pilnu jautājumu – kāpēc tik daudz darbinieku, pie tam nāk klāt vēl kāds jauns, un ko viņi visi tur dara?

Nav iespējams avīzītē aprakstīt visus katram darbiniekam veicamos pienākumus un darbības, bet tāpēc jau iespēju robežās tiek sniegta informācija gan pašvaldības mājas lapā, gan avīzē, tāpat jebkurš interesents var apmeklēt domes sēdes, kas ir atklātas, bet jāatzīst... tajās četrus gadus laikā nav pabijis neviena.

Vienīgi ir bijuši daži jautājumi, telefona zvani vai individuālas sarunas, ar ko cilvēki mani ir informējuši par kādu neskaidrību, problēmu. Kad dzirdu kādas tenkas, tad atliek vien pabrināties, ko tikai piebaldzēni var izdomāt, lai gan pirms tam ir skaidrots, runāts ...

Kas attiecas uz novada domes darbiniekiem, tad viņu, kaut arī katru gadu pieaug likumu un MK Noteikumu prasības, skaits nav palielinājies. Ar katru gadu pieaug pašvaldības funkciju apjoms. Visi ir laipni lūgti uz domi, kam ir vēlēšanās, lai iepazītos ar novada domes darbinieku ikdienā veicamajiem pienākumiem!

- Ko gribētu teikt par paveikto četros gados novada infrastruktūras uzlabošanas jomā?

- No vēlēšanu apvienības „Mūsu novads – mūsu mājas - mūsu atbildība” saraksta bijām ievēlēti astoņi deputāti. Tādēļ varam pietiekami pārliecinoši atskaitīties par paveikto, ko savā programā pirms četriem gadiem solījām un ko esam izdarījuši. Jāatzīst, ka visi 13 ievēlētie deputāti bija ļoti racionāli domājoši un strādāja kopējā mērķa labad. Nebija mums ļaunprātīgas opozīcijas. Labi sadarbojamies ar ievēlētajiem deputātiem no Zosēnu saraksta. Mūsu mērķis bija strādāt novada attīstībai, un tas ir izdevies.

Lielākās lietas, ko paveicām - ir gandarījums par Jaunpiebalgas kultūras nama rekonstrukciju, par Zosēnu kultūras nama telpu remontu. Tas ir un būs nepieciešams visiem iedzīvotājiem. Trīs gadu laikā, kopš kultūras nams strādā jaunajās telpās, ir dzirdēti ļoti daudz atzinīgu vārdu par to no viesmākslinieku pusēs.

Vēl jāmin Jaunpiebalgas vidusskolas mācību kabineti, skolas jumts, logi, fasādes remonts, Zosēnu pamatskolas jumts – tie visi ir lieli un pamatīgi darbi.

Protams, ne mazāk svarīgs ir ūdenssaimniecības projekts Jaunpiebalgā, kas saistās ar dzeramā ūdens kvalitātes uzlabošanu un attīrīšanas iekārtu uzstādīšanu, piesaistot ES atbalstu, arī Melnbāržu ciema ūdens saimniecības un kanalizācijas sistēmas sakārtošana.

- Kas šai jomā nav izdevies?

- Mūsu mērķis iesaistīt iedzīvotājus dzīvojamo māju siltināšanas projektos diemžēl nerealizējās. Par to jau esmu paudis viedokli, bet vēlreiz atgādinu, ka mūsu siltumenerģijas cena - 34 latu par megavatstundu - ir viena no zemākajām Latvijā, bet mums mājas ir ar sliktiem siltumtehnikas rādītājiem, ir lieli siltuma zudumi uz vienu kvadrātmetru (līdz pat 250 kW/m² gadā – par normālu māju var runāt, ja šis skaitlis ir mazāks par 150 kW/m²). Tas pierāda, ka siltināšana ir svarīga un nepieciešama.

Vēl kā trūkumu varu minēt ūdenssaimniecības projektā tarifu izmaksu celšanos saistībā ar elektroenerģijas tarifu kāpumu. Te būtu svarīga jaunu klientu pieslēgšanās, jo vairāk patērētāju un novadīto ūdeņu, jo lētāka pašizmaksas.

- Ko varētu teikt par uzlabojumiem sociālajā darbā? Kā ar bezdarba problēmām novadā?

- Ir izveidots vienots novada sociālās aprūpes dienests ar

kvalificētiem kadriem. Tas veiksmīgi strādā, piedalās dažādos projektos, ievieš jaunus pakalpojumus, piemēram, darbs ar dažādām klientu grupām. Esam spējuši palielināt budžeta daļu sociālajiem pabalstiem un palielinājuši finansējumu brīvpusdienām sākumskolā. Tam visam nekad līdzekļus neesam taupījuši, bet arī bez iemesla tie netiek piešķirti - atbalstu saņem tikai tie iedzīvotāji, kas pēc stingras izvērtēšanas atbilst sociālās aprūpes nolikumā paredzētajām prasībām. Esam snieguši arī palīdzību dzīvokļu jautājumu risināšanā, kam tas bijis nepieciešams.

Runājot par bezdarbniekiem un sabiedriskajiem darbiem, tad tā visā valstī ir aktuāla problēma. Visi jau zina, kāda ir darba kvalitāte un atdeve, bet jāņem vērā, ka šī tā saucamā simtlatnieku programma (kas ir finansēta no valsts budžeta) ir zināmā mērā palīdzība, sociālais pabalsts cilvēkiem, kuriem nav darba un ienākumu, lai tomēr motivētu, uzturētu vēlmi strādāt. Kāda tad ir alternatīva? Ja cilvēks nepiedalīsies šajos bezdarbnieku atbalsta pasākumos, tad vienalga nāks uz pašvaldību pēc GMI pabalsta u.c. Kopumā es tomēr neatbalstu šādu valsts politiku, jo daļa sabiedrības tā rezultātā pat nedomā meklēt patstāvīgu darbu, var teikt, jau ir pieradināta pie tā. Laikam jāpiekrit kāda eksperta vērtējumam, ka drīzumā brīvo darba vietu skaits būs tāds pats kā reģistrēto bezdarbnieku skaits. Cilvēki neatbilst darba tirgus augošajām prasībām - nav vajadzīgo iemaņu, zināšanu, trūkst pašdisciplīnas, nereti problēmas sagādā alkohola lietošana un tā rezultātā sabojātā veselība.

Šī pabalstu sistēma pēc ekonomiskās krīzes daudziem cilvēkiem, kas palika bez darba, deva iespēju izdzīvot. Bet šodien ir pašiem jāsaprot un jāizvēlas, vai nu visu dzīvi grib dzīvot no pabalstiem vien, vai arī meklēt darbu un strādāt.

- Kā veicies izglītības jomā? Kas ir sarūgtinājies?

- Jāatzīst, ka mums ir spēcīga vidusskola ar labu materiālo bāzi un plašu interešu izglītības programmu piedāvājumu. Esam nodrošinājuši skolēnu pārvadājumus visā novada teritorijā. Šis lēmums to darīt ar regulāriem pasažieru pārvadājumiem ir pilnībā attaisnojies, izslēdzot riskus, kas rodas, pērkot savus autobusus, pēc tam ieguldot zināmus līdzekļus arī to remontā.

Par neveiksmi noteikti jāuzskata tas, ka neizdevās noturēt rehabilitācijas programmu Piebalgas pamatskolā. Tagad ir skaidrs, ka bija gan zināmas neveiksmes rehabilitācijas centra darbā, bet tas nebija galvenais, lai pārtrauktu programmu. Pietrūka attiecīgo ministriju un valstiskās ieinteresētības šī jautājuma risināšanā. Par rehabilitācijas procesu pusaudžu vidū pašvaldībām ir pietiekami liela interese, bet tās nav gatavas maksāt no saviem budžetiem, tas tomēr ir jādara valstij. Līdz ar to nākamajā darba periodā ir svarīgi atrast pielietojumu un izmantojumu Piebalgas un Zosēnu pamatskolas telpām. Šādu skolu Latvijā ir desmitiem, un, kā redzam, nevienam tās nav vajadzīgas.

- Jau iepriekš ir runāts par kultūras dzīves norisēm Jaunpiebalgā. Vai te būtu vēl kas piebilstams?

- Jā, to jau esmu teicis, ka kultūras darbs un pašdarbība mums ir patiesi augstā līmenī. Tomēr tai pat laikā sajūtu sabiedrības vajadzību pēc plašāka piedāvājuma publiskiem izklaides pasākumiem dažādām iedzīvotāju grupām. Par to ir daudz runāts ar kultūras nama darbiniekiem, taču īstu sapratni, kā to risināt, neesam atraduši. Nav jau arī konkrētu priekšlikumu no iedzīvotāju puses. Tādēļ tagad īpašu aicinu iedzīvotājus būt aktīviem un izmantot iespēju, lai aizpildītu anketu par kultūras dzīves norisēm un uzlabojumiem, ieteikumiem tālākajā darbā. Var pildīt anketu, to izgriežot no avīzes vai arī elektroniski novada mājas lapā.

- Kas būtu sakāms par lauksaimniecības darba organizēšanu un tūrisma jomu?

- Novadā veiksmīgi darbojas lauku attīstības speciālists, organizē dažādas zemnieku, lauksaimnieku, meža apsaimniekotāju mācības un seminārus. Runājot par uzņēmējdarbību un tūrisma, tad izstāde - gadatirgus „Izvēlies Piebalgu!” jau izvērtusies par nopietnu ikgadēju pasākumu. Nozīmīgs pasākums Jaunpiebalgas vārda popularizēšanā bija iepriekšējā gada Puķu draugu salidojums, par ko ir dzirdētas vienīgi labas atsauksmes. Uzņēmāmies risku, to rīkojot, bet tomēr tas attaisnojās. Tāpat jau trešo gadu piedalījāmies tūrisma izstādē „Balttour”, esam iestājušies Vidzemes tūrisma asociācijā. Kopā ar citiem novadiem radīsim iespēju izveidot tūrisma maršrutus, kas ved cauri Jaunpiebalgai, tā piesaistot ceļotājus. Joprojām dzīvojam cerībā uz sakārtotu un noasfaltētu ceļu Rankas virzienā.

- Kādi būtu novēlējumi nākamajiem deputātiem?

- Katram kandidātam ir jābūt vēlmei strādāt sabiedrības un novada labā gan ikdienā, gan ar ilgtermiņa redzējumu, nevis nākt šai darbā risināt personīgās intereses. Tāpat svarīga ir prasme sadarboties ar pārējiem kolēģiem, paust savu un uzklaut cita viedokli. Jārēķinās, ka būs jāziedo arī savs brīvais laiks. Svarīgi ir kritiski izvērtēt savas zināšanas, spējas un varēšanu, lai atbildīgi veiktu šādu darbu.

Jaunos domes deputātus sagaida nopietns darbs un atbildība par novada nākotni, jo pēdējā laikā izjūtams valdības spiediens pašvaldību lomas mazināšanā, tiek gatavota jauna reforma uz 30 novadiem, ceļi brūk, valdošās koalīcijas politiķi un finanšu eksperti saka, ka laukus un tur dzīvojošos nav ekonomiski izdevīgi uzturēt... Līdz ar to būs jauni izaicinājumi, apstākļi, situācijas, ko jāspēj pieņemt un risināt.

Novēlu, lai mūsu novadā būtu jauki, strādīgi, atsaucīgi un viesmīlīgi iedzīvotāji, lai šeit atgrieztos un dzīvesvietu izvēlētos jaunieši!

- Paldies par sarunu!

Sarunājās **A.Ķīkere.**

No sirds. Ar prieku. Katram savā jomā

Šajā avīzes numurā iepazīstamies ar **Sandras Strēles** domām par paveikto Jaunpiebalgas novada deputātes darbā aizvadītajos četros gados.

Ikdienā es strādāju kā māksliniece savā darbnīcā Jelgavā. Piedalos ar mākslu saistītos projektos un izstādēs. Šogad aprit 20 gadi, kopš ik pārnedēļas braucu uz Jaunpiebalgu strādāt. Dzīvē ir izveidojies, ka tā ir mana vienīgā darbavietā. To varu paveikt, pateicoties tēva brālim un viņa ģimenei - Pēterim un Laumai Micāniem.

Darbnīcā, kad strādāju, blakus uz plauktiņa stāv Jaunpiebalgas darba mapes. Māk-

slas skolas darbi. Kultūras komiteja. Gaismas stāsti. Lietišķās un tēlotājas mākslas studija. Kad nāk domas, rakstu un strādāju. Kad esmu Piebalgā, atliek tikai darīt. No mazas domas attīstās kāda ideja, braucu pa Pleskavas šoseju, līdz pienāk brīdis un realizējas nākamais reālais solis, veicams kultūras laukā Jaunpiebalgā.

Tāpēc arī pirms pieciem gadiem piekritu uzaicinājumam piedalīties vēlēšanās, jo mani interesē tādi jautājumi kā CILVĒKS, KULTŪRA, VIDE.

Šie jēdzieni arī satiekas tajos jautājumos, ar kuriem nācās saskarties Kultūras,

izglītības un sporta komitejas darbā. Man uzticēja vadīt šīs komitejas darbu.

Kultūra uzplaukst, ja ir bagāta valsts. Tā vēsturiski vienmēr ir bijis. Mēs kā pašvaldība esam daļa no Latvijas ar visām no tā izrietošajām sekām. Mūsu laikā kultūru nav viegli kopt. Dzīvojam pašvaldībā, kas savu iespēju robežās atbalsta kultūras, izglītības un sporta attīstību. Tas uzskatāmi redzams budžeta sadalījumā.

Kultūra ir katras nācijas stabils balsts un pamats. Tā nav pelnoša nozare. Latvijas kultūru Jaunpiebalgas novadā šodien veidojam mēs. No mūsu līdzdalības ir at-

karīgs, kā veidosies VIDE, ARHITEKTŪRA, kā skanēs MŪZIKA, DZIESMA, izdejosies DEJA. Vai mums būs tāda FOLKLORA, kas mācēs kopt un iedzīvīnāt latviešu tautas dzīvesziņu? MĀKSĻA, TEĀTRIS, AMATNIECĪBA. Tie visi ir kultūras pamataķmeņi, ap ko veidojas sabiedriskie pasākumi, kultūras dzīve, kurā iesaistīti sociālie procesi, izklaides pasākumi. Te arī parādās kaut kāds kultūras limeņis, kas ir atkarīgs ne tik daudz no naudas, cik no vērtību sistēmas.

Šis laiks Jaunpiebalgā ir piepildīts ar vērienīgiem kultūras pasākumiem un notikumiem. Tikām pie izremontēta kultūras nama, kas kā kultūras telpa dod iespēju piedalīties, radīt un baudīt. Mums ir sava izstāžu zāle, kurā labi izstādīties pašmāju meistariem, viesmāksliniekiem un tematiskām izstādēm. Ir izstrādāts Jaunpiebalgas novada jaunais ģerbonis. Noticis darbs pie kultūras pasākumiem – ikgadējā izstāde – gadatirgus „Izvēlies Piebalgu!”

Pasaules jaunpiebaldzēnu salidojums 2011.gadā, Puķu draugu saiets 2012.gadā. Sagatavota fotogrāfa Artūra Dulbes pastāvīgā ekspozīcija, kurā kā vērtība nolasāma vēsturiskā kultūrvidē. Dalība Jaunpiebalgas Svētā Toma ev. lut. baznīcas atbalsta grupas darbā, sagatavotas skices projektam par Jaunpiebalgas tirgus izveidi tā, lai tas varētu iedzīvoties kā gadskārtu ierāžu svētku svinēšanas vieta.

Nodibināta Jaunpiebalgas novada Lie-tišķās un tēlotājas mākslas studija, kas savu darbību attīstīs saistībā ar Valsts nacionālo kultūras centru, nodrošinot amatniecības tradīciju atjaunošanos Jaunpiebalgā.

Piedalījos Jaunpiebalgas novada attīstības programmas 2014. – 2020. kultūras sadaļas izstrādē.

Uzsākts darbs pie tā, lai Viņķu kalnā izveidotu ainavas skatu laukumu.

Cik iespēju, piedalos tajā, ko dara Vides radošā darbnīca. Saredzu labu uzsāku kultūrvides veidošanai Jaunpiebalgā - Putnu dienas, projekts „Samīļo Gauju!”, degradētās vides romantika, saulgriežu ugunsкура iedegšana.

Paldies Kultūras, izglītības un sporta komitejai par darbu!

Paldies visiem, kuri ar savu līdzdalību vai klātbūtni veidoja šos notikumus!

Dzīve mūsu novadā ir interesanta un iespējām bagāta tiem, kuri vēlas kaut ko darīt, redzēt, pieredzēt. Ēnas puse ir tā, ka nav darba, nav naudas. Cilvēki brauc prom. Tas ir ļoti skumji. Ir lielās norises, kurām esam pakļauti, kurās esam ierauti, gribam to, vai negribam. Jāatrod sava vieta tajā visā un ar prieku kaut kas jādara. Jādzīvo ar prieku. Ar interesi. Negaidot, ka kāds cits mums teātri taisīs, pašam jādara. Tad arī dzīve būs jēgpilna. Kas pats kaut ko panācis, nekritizēs tik viegli citu, jo būs izgājis cauri tam, ka kaut ko dabūt gatavu nav nemaz tik viegli.

Ja runā par cilvēku apmeklētību, kādreiz rodas jautājums, kāpēc vietējiem cilvēkiem tik maz kas interesē? Vai atbrauc Valsts prezidents, vai notiek kāds pasākums. Tie 50 gadi savu ir izdarījuši. Cilvēki nēlabprāt paši grib darboties. Kaut kas mūsos vēl ir aizmidzis, aizvērts un nenāk vaļā. Maz ir to, kas brīvi un ar prieku grib dejoj, dziedāt, radoši darboties.

Runā, ka šobrīd Latvijā sākas otrā atmoda. Iekšēji garīgi brīva cilvēka radīšanas laiks. Caur zināšanām un kultūru, kas kā garīga vērtība paceļ cilvēku pāri ikdienai un dod spēku. Mūsu tauta bagāta ar dziļas kultūras cilvēkiem, kuri māk uzdot toni, nosakot, kā dzīvot. Manu motivāciju palīdzēja veidot Pauls Dāle, sacīdams:

„Atsevišķa cilvēka dzīve ir īss vilņojums starp pagātni un nākotni, sīks locekļītis bezgalīgajā dzīvības ķēdē, maza liesmiņa kultūras ugunskurā, kas deg kopš neatminamiem laikiem. Kā degs šis ugunskurs, cik liela un tīra būs gaisma, cik stipra un vērtīga būs dzīvības ķēde, tas atkarīgs no katra labas un radošas gribas, no dzīves un darbiem. Cilvēks atbild par savām domām un tieksmēm, darīto un nedarīto un ar prieku uzņemas atbildību šī dzīves mūžīgā plūduma un patiesas kultūras radīšanas un veidošanas labā.”

Nākamajiem deputātiem novēlu - uzņemties atbildību un veiksmīgi strādāt atbilstoši Jaunpiebalgas novada attīstības programmai.

No sirds. Ar prieku. Katram savā jomā.

UZVELCIET BALTU KREKLU UN ROCIET ZEMI. ROCIET ZEMI, KĀ NEVIENS PIRMS JUMS TO NAV RACIS.

Imants Ziedonis.

Paldies Sandrai par atvēlēto laiku, lai paustu savas domas, uzskatus un vērtējumu!

A.Ķīkere

Jaunpiebalgas Reģionālā Tautskola

20.aprīlī plkst. 18.00

Jaunpiebalgas kultūras namā

**Tautskolas vakars,
veltīts atmiņām,
satikšanās priekam...**

pasākumu vada **Indra Kumsāre,**
ciemos Mālpils sieviešu ansamblis,
Nils Īle, Uldis Kākulis,
iespējami citi pārsteigumi...

Plkst. 20.00 Grozīnballē kopā ar Hāgenskalna muzikantiem

Aicināti visi, visi Tautskolas studiju apmeklētāji. Ieeja brīva

Par likteni, dzīvi un vaļaspriekiem

(Turpinājums sarunai ar Ojāru Lēgeri, sākums marta avīzes numurā)

Gāja laiks, un 1955.gada pavasarī politiskos no šīs nometnes izvāca. Nometnes adrese bija p/k 028. Gadījās tā, ka visi aizbrauca, bet man un vēl vienam bija dažas dienas jāpaliek. Tas otrais jau bija strādājis elektrostacijā pie tvaika katla, bet no visa tā tomēr nekādas jēgas nebija. Elektrostacija naktīs deva strāvu lāgerim, garnizonam, sargiem un ciematam. Pašam bija jābrauc ar meža traktoru pēc sausām priedēm, jāsa-gatavo malka un vakarā jāsāk kurināt katls. Uz ātro šo to paskaidroja, un tā mēs dažas dienas uz maiņām strādājām. Tad šai nometnē ievēda *kriminālistus*, kas mūs nomainīja.

Tikām no meža arī lielākā nometnē. Tas bija kokapstrādes kombināts, saucās DOK. Šeit bija vairāki gateri, galdniecība, kurā gata-

voja materiālus gulbūves mājām un vēl daudz ko citu. Te mēs satikāmies ar citiem latviešiem.

Arī mūsu, *politisko*, nometnē cilvēki bija dažādi gan pēc tautības, gan pārliecības. Bija ķīnieši, japāņi, indieši, čehi, moldāvi, rumāņi, un, protams, no visām padomju republikām. Kādu laiku pie mums bija spāņu izcelsmes jauneklis. Apbrīnas cēlīgs zaglēns, bet pie *poliskajiem* ticis tāpēc, ka zadzis un viltojis pasēs. Vēl tagad atceros dažus viņu uzvārdus: Gomess Hoze, viņš arī Toma Antonio utt. Atceros, viens vecāks ukraiņis bija paslēpis tabakas maku bikšu iekšpusē, kaut kur zem jostas vietas. Tā kā viņš nebija devis Hozem uzpīpēt, tad pēc 5 minūtēm maks jau bija pie Hozes. Ja viņš kādreiz ko prasīja no mums, iedevām, tad nezaga, jo noslēpt nebija iespējams.

Apsargāja mūs armijā iesauktie. Viņiem bija iestāstīts, ka esam istie fašisti, kuriem rokas līdz elkoņiem asinīs, un, ja kāds izbēgs, tad pašiem būs jāsež 25 gadi. Bija jau arī starp viņiem dažādi. Vairāk liekas viss bija atkarīgs no priekšniecības, jo pēc Berija nāves attieksme pret mums uzlabojās.

Lielākā daļa latviešu tā arī turējās kopā, un, cik varējām, viens otram palīdzējām. Sevišķi grūti bija pirmie gadi, tad arī daži gāja bojā. Arī man bija gadījumi, kad varēju neizdzīvot, bet laimējās. Laimējās arī, ka netiku slimojis.

Tā nu mēs no meža ienācām dokā. Te arī mani atbrīvoja no konvoja, tas ir, uz darbu un atpakaļ varēju iet bez apsardzes. Skatījies „bezkonvoīniks”. Izdeva apliecību ar fotogrāfiju, bet nekur pēc darba apkārt staigāt nedrīkstēja.

Pēkšņi tiku norīkots par mašīnista palīgu uz mazā bānīša, kas veda no meža baļķus. Kaut gan no visa tā man nebija ne mazākās jēgas, bet teica, ja jau esi strādājis uz tvaika katla, tad iemācīsies. Tā arī sāku strādāt. Darbs bija trīs maiņas pa 24 stundām maiņā. Mēs bijām trīs no ieslodzītajiem, kas strādāja par mašīnista palīgiem. Mums arī tikai trim no visas kolonnas bija dienakts caurlaides, jo tāds bija darbs. Tā saucamajā darba zonā, kura, protams, bija stingri apsargāta, atradās depo. Pavisam bija trīs šaursliežu lokomotīves. Mašīnisti bija brīvie, pārnākuši no lielā dzelzceļa, jo sākumā šeit varēja nopelnīt vairāk. Taču tik ilgi, kamēr sadzīves apstākļi bija slikti, bet, kad uzlabojās, tad arī algas vairs nebija no labākajām.

Reiz pēc maiņas ar otru palīgu, kurš bija bijis krievu virsnieks, nolēmām aiziet uz veikalu, ģērbusies tanis pašās lāģera drēbēs, bet tālu netikām. Mūs apturēja privātā *pufaiķā* ģērbies čekists un gribēja atņemt „propuskas”. Pateicoties darba biedram, kurš apskaidroja, ka esam atprasījušies un mums atļāva aiziet līdz pastam, tikām cauri un ātri atpakaļ uz zonu. Vēlāk depo iztaisījām „tumbočkas”, kur nolikām mazliet pāršūtas tīras drēbes un apavus, ko pārvilkt. Tad pēc darba ātri nomazgājāmies, pārģērbāmies un uz otriem vārtiem pie sardzes. Tie mūs nēlāiž iekšā, kaut kur zvana un noskaidro, kad esam maiņu beiguši. Tā tas turpinājās vairāk nekā nedēļu, un tad laikam apnika, un mēs varējām iet un nākt, kad gribējām. Tā jau mums bija liela privilēģija, tāpēc arī nekādas jokus netaisījām, vismaz sākumā. Tagad jau mums deva arī nedaudz naudas *uz rokas*.

Šinī lāģerī, t.i. dokā, bija arī zobārstniecības kabinets un paši nepieciešamākie instrumenti. Tikai zobārsta nebija. Pirms dažiem gadiem iepriekšējā lāģerī mežā man sāka dikti sāpēt zobs. Tur viens latvietis Sevelis bija uzmeties par zobu rāvēju un teica, ka izraušot. Kādu stundu mani mocīja, zobu nolauza, bet izraut nevarēja. Tad jau atkal sāka sāpēt cits. Tad nu Rauskiņš kaut kur pie invalīdiem bija atradis kādu vācieti, kuram Berlīnē piederējis zobārstniecības kabinets. Viņam pat bija saglabājusies vizītkarte. Runāt krieviski viņš nemācēja, tulkoja Rauskiņš. Tā mums izdevās dabūt atļauju un tikām kabinetā. Nepaspēju pat nobīties, kad zobs bija laukā un bez kādas mirdināšanas. Vēlāk arī to nolauzto un vēl citus ļoti labi izrāva.

Tad Rauskiņam beidzās sods, viņu atbrīvoja, bet mājās nelaida, bija jāpaliek izsūtījumā. No turienes viņš mums rakstīja.

Tā es pēdējo gadu strādāju par mašīnista palīgu uz meža bānīša, kas veda kokmateriālus no meža. Sliežu ceļš tika izbūvēts tieši pa taigu - ar kritumiem un kāpumiem, un likumiem. Kad viens izcirtums beidzās, sliedes tika pārliktas uz nākošo. Reizēm arī gadījās, ka nobraucām no sliedēm, bet laimīgi tikām atpakaļ. Lokomotīves kurinājām ar malku, tāpat arī visi meža traktori darbojās ar gāzģeneratoriem. Vēlāk dažreiz, kad nebija mašīnista, viens pats stūmu tukšos vagonus uz mežu.

Kādu laiciņu iznāca pastrādāt ar *motovožu*, t.i. drezīnu, kas arī darbojās ar gāzģeneratoru. Klucīšus paši gatavojām. Vajadzēja padot tukšos vagonus pie krautuves un piekrautos saformēt sastāva prom vešanai ar bānīti.

Darbs mežā bija trīs maiņas. Dzīvošanu ierādīja tukšā mā-

jiņā, turpat pie meža. Te jau pašiem vajadzēja par sevi gādāt. Reizi nedēļā gājām „mājās” uz nometni.

Šeit gan ilgi strādāt nesanāca. Tiku atpakaļ uz doku pie savējiem. Šeit Rihards Zande, bijušais radiotehniķis, strādāja elektrocehā, pārtina elektromotorus un uzraudzīja elektriskās iekārtas. Te viņam iznāca arī daudz brīva laika un viņš sāka gatavot zobu protēzes. Dažus materiālus atsūtīja arī no Latvijas, ja ir saprašana un gribēšana, tad viss izdodas. Tā nu arī viņš tika iekšā tanī zobārsta kabinetā un brīvajā laikā pēc darba sataisīja man vairākas zobu protēzes. Tās turējās ļoti labi, un, kad atbraucu mājās, zobārstei bija lieli brīnumi, ka to paveicis nespeciālists.



Rihards Zande, par kuru vēlāk Grigulis uzrakstīja grāmatu „Kad lietūs un vēji sitas logā”. Rihards - pirmais no labās. Dzīvoja Zvejniekciemā pie Aģes upītes. Apglabāts Skultes kapos. Otrais - Alfons Kiškis, bijušais agronoms, Laumaņa bataljona virsleitnants, visu trīs šķiru dzelzs krustu kavalieris. 1957.gada 25.aprīlis.

Alfons, kā jau agronoms, savā darbā bija fanātiķis. Viņš pat lāģerī tanī laikā, kad bijām pusbadā, pie barakas iekārtoja puķu dobes. Puķu vietā iestādīja sarkano un balto ābolu. Dobes gan ilgi nepastāvēja, jo drīz vien tika izbradātas.

Vēlāk, 1956.gadā, kad režīms kļuva brīvāks, viņš dabūja atļauju un vienā lāģera stūrī uzcēla siltumnīcu. Tas tika darīts pēc darba brīvajā laikā. Siltumnīca bija apkurināma un līdz pusei ierakta zemē, ziemā zeme sasala vismaz pāris metru, bet sniegs sāka kust tikai aprīlī. Neskatoties uz to, viņš pierādīja, ka arī tādos apstākļos aprīļa beigās siltumnīcā bija pirmie gurķīši, sāka sārroties tomāti. Vietējiem tie bija lieli brīnumi, jo nekas tāds nebija redzēts. Pirmā raža, protams, tika priekšniecībai, citādi jau neatļautu, jo neviens neticēja, ka tas iespējams. Fotogrāfijā redzama siltumnīca ar visiem tomātiem.

Tieši tanī laikā saņēmu paziņojumu, ka tieku atbrīvots. Alfons atbrauca pēc gada un sāka strādāt pie apstādījumu projektēšanas Jūrmalā. Tā kā viņam neļāva izvērsties, viņš pārcēlās dzīvot uz Viļņu Lietuvā. Tur arī viņš projektēja apstādījumus Lietuvas ciemiem un pilsētām, kā arī sarakstīja grāmatu latviešu valodā par šo tēmu.

Biju nolauzis astoņus gadus, un divus vēl pieskaitīja klāt par darbu mežā, kad izpildījām plānu. Līdz ar to atbrīvoja kā sodu izcietušu, un varēja braukt mājās. Uzskatu, ka tur pagāja mana jaunība, jo bija jau 27 gadi.

Ceļā pagāja gandrīz nedēļa, un mani Rīgā sagaidīja Gustavs, kurš no izsūtījuma jau bija atgriezies. Tā mēs abi atbraucām uz Jaunpiebalgu pie maniem vecākiem. Te viss bija jāsāk no sākuma. Vecie paziņas izklīduši kur nu kurš, un gandrīz visiem jau ģimenes. Bija arī tādi, kuri negribēja pazīt un pat nesveicināja, jo biju cietumnieks.

Dabūju dokumentus, un bija jāsāk domāt par darbu. Tā kā kolhozā negribēju stāties, tad atradu darbu pie celtniekiem par pasniedzēju. Pasniedzu mūrniekiem ķieģeļus un javu. Dažus mē-



„Dzīrnavkalnu” māju celtniecība. 1935. gads

nešus pastrādāju, un tad likvidēja Gaujienas rajonu, kura centrs toreiz bija Jaunpiebalga. Arī mūsu darba vieta likvidējās, un nolēmu, ka mācišos par šoferi, jo darbi ar tehniku man patika.

Tikai gadījās tā, ka toreiz vasarā nekur šoferu kursi nenotika. Uzzināju, ka rudenī būs tikai Rīgā. Gustavs pierunāja mani braukt pie viņa un palīdzēt celt mācītājmāju. Un tā ar draudzes vīru palīdzību līdz rudenim mājiņu gulbūvē uzcēlām un spāres saslējām.

Šeit arī iepazinos ar savu nākamo sievu. Autoskolu Rīgā pabeidzu 1957. gada decembra beigās, un uzreiz pēc jaunā gada 1958. gada 2. janvārī sareģistrējāmies Lietuvā, Akmenes rajonā. Turpat pie sievas mātes „Krišos” arī nosvinējām kāzas.

Atbraucu mājās, un šeit jau bija saru-nāts darbs jaundibinātā celtniecības organizācijā SCO. Man apsolīja pirmo automašīnu, ko SCO saņems. Jaunpiebalga tagad skaitījās Smiltenes rajonā. Dzīvošanu Otto Vāliņš sarunāja „Ceļmalkrūzēs”, un tur arī iekārtojās. 1958. gada pavasarī dabūju automašīnu „ZIL 164” ar pickabi un sāku braukt.

Pavasārī pie manis ieradās sieva, un tā nu bija jāsāk saimniekot. Ar mašīnu lielākoties bija jābrauc mežā pēc balķiem. Tos vilkām augšā uz mašīnas ar virvēm divatā ar krāvēju. Nekādas tehnikas toreiz nebija, ja ziemā nevarēja iebraukt – ņēmām lāpstas un rakām ceļu. Tāds sākumā bija šofera darbs, ne sevišķi viegls. „Ceļmalkrūzēs” mums bija maza istabiņa un virtuve, kur ziemā reizēm sasala ūdens. Tad 1959. gada pavasarī nolēmām, ka jāceļ pašiem sava māja.

Vēlāk dabūjām arī apbūves gabalu šeit, Emīla Dārziņa ielā. Toreiz daudz te būvē-



Sākot ar 1954. gadu, mums atļāva fotografēties. Nāca zonā brīvie meistari, fotogrāfeja. Tā tikām pie bildēm, ko sūtījām piederīgajiem. Šeit es katlu mājā pie elektrostacijas. Liekas - ne sevišķi izgulējies

jās, biju viens no jaunākajiem. Daudz ko paveicām saviem spēkiem pa brīvdienām un pēc darba. Lielākos darbos veikt nāca talkā celtnieku brigāde, jo viens otram izpalīdzējām. Un tā pēc gadiem četriem mājā sākām dzīvot. Saimniecības ēku uzcēlām dažus gadus vēlāk. Bija toreiz mums arī gotiņa un ruksis.

Atkal mainījās rajonu robežas, un tagad bijām Cēsu rajonā. Tā arī Cēsu SCO

nostrādāju līdz pat pensijai un vēl mazliet. Līdz 1975. gadam braucu ar kravas automašīnām. Pēc tam vedu strādniekus uz darbu un atpakaļ ar autobusu.

1974. gadā dabūju atļauju iegādāties vieglo automašīnu „Žiguli”. Tad arī varējām vairāk paceļot, ko arī darijām, kad vien radās iespēja.

Bija kāds piedzīvojums Rīgā, braucot atvaļinājumā uz Lietuvu kopā ar Modri 60. gadu beigās.

Darbi pie mājas bija pabeigti, tādēļ paņēmu atvaļinājumu vasarā. Nolēmām, ka brauksim ar Modri kādu nedēļu padzīvot Lietuvā. Vilciens uz Rīgu no Jaunpiebalgas izbrauca agri, ar četriem no rīta.

Rīgā iebrucām ap 7.00 un tūlīt iestājāmies rindā pēc autobusa biļetēm. Autobuss uz Lietuvu no Rīgas izbrauca vakarā - ap 21.00. Tā kā Modris vēl bija maziņš, viņam biļeti nevajadzēja, bet šis Klaipēdas autobuss vienmēr no Rīgas bija pārpildīts. Tāpēc iegādājos divas biļetes, lai braucot varētu pasnaust, jo divas nakts negulētas. Kad saņēmu biļetes, apskatījos, ka mums vietas kaut kur aizmugurē. Sevišķu

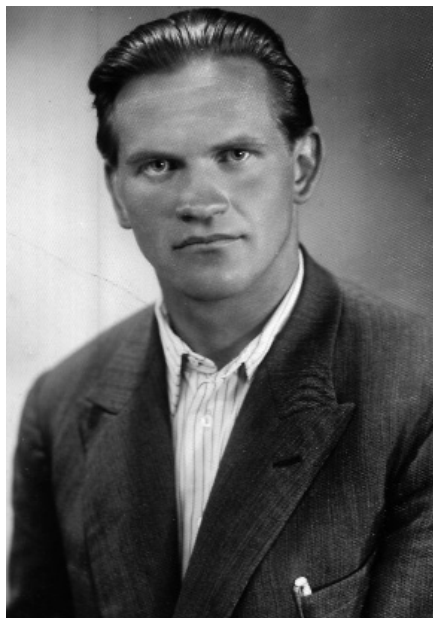


Sibīrijā. 1954. gads

vēribu tam nepievršot, tās noglabāju, un gājām uz tramvaju, lai brauktu pie sievas brāļa uz Ķengaragu. Tur arī visu dienu pavadījām.

Vakarā taisījās braukt uz autoostu, bet sievas brālis teica, lai nebraucu. Viņš tānī laikā strādāja autobusu parkā par tehnisko kontrolieri, neviens autobuss neizbrauca bez pārbaudes un atļaujas. Sagaidījām kalpotāju autobusu un ar to devāmies uz autobusu parku. Mums vēl bija kāds laiciņš jāpagaida, un tad jau arī nāca mūsējais - Rīga - Klaipēda.

Mūs iesēdināja autobusā pašā priekšā, pirmajā un otrajā vietā. Izrādās - tālsatiksmes autobusus toreiz tās bija rezervētas varas vīriem. Tā mēs no autobusu parka



**Ojārs Lēģeris. Pēc atgriešanās
no Sibīrijas**

braucām uz autoostu. Salonā visiem loģiem aizkari, un mēs aiz šofera kabīnes. Piebraucām tuvāk autoostai, un šoferis aizgāja pēc dokumentiem, bet mēs palikām autobusā.

Kad pienāca laiks izbraukšanai, šoferis piebrauca pie pieturas un pēc saraksta sāka saukt pasažierus. Kad visi bija ielaisti, autobuss bija pilns un burzma kā parasti, kamēr visi iekārtojās. Šoferis aizgāja savā vietā, bet pie autobusa pieskrēja trīs jauni

vīrieši vieglās, vasarīgās hūtitēs. Divi steigīgi iekāpa autobusā, bet viens palika pie durvīm. Sākumā tam visam nekādu vērību nepievērsu, bet tad no aizmugures kāds skaļi sauca: „Kur 28. un 29. vieta?”. Sāku saprast, vai tikai tas neattiecas uz mums, bet īsti pārliecināts nebiju, jo biļetes kopš rīta bija kabatā ieliktas. Tā turpināju mierīgi sēdēt, it kā nekas uz mani neattiektos. Tad šoferis iedarbināja autobusu un tie divi izkāpa ārā. Kad izbraucām no pilsētas, tūlīt apskatīju savas biļetes, tiešām tās bija mūsu vietas. Protams, tas solis bija tukšs, jo mēs tur nebijām.

Mēģināju tā teikt „attīt filmu” un atcerēties. Tad arī sapratu. Kad biju iegādājies biļetes, pagāju sānis un nejauši paskatījos atpakaļ uz kasi. Aiz manis rindā pie kases stāvēja sieviete, tad pēkšņi pienāca viens vīrietis, pastūma to sievieti nost un sāka kaut ko runāt ar kasieri. Tur tad arī droši vien varēja uzzināt, kādas biļetes esmu nopircis, atlika vienīgi vakarā atnākt uz autobusu. Vēlāk, kad to stāstīju, neviens neticēja, teica, tas nevar būt. Nekas jau nebūtu, ja es būtu viens, bet ar mazu bērnu, tas bija šoks ne pa jokam.

Tādi piedzīvojumi savulaik mums gadījās, braucot atvaļinājumā uz Lietuvu.

1956.gada 27.aprīlī tiku atbrīvots kā sodu izcietis. Kādreiz iedevām akordeonu *lāģera* kultorgam vietējo priekšnesumu sarīkošanai, jo tas bija vienīgais *lāģerī*. Tad arī tas kultorgs pats atnāca pie manis un piedāvāja uzrakstīt labu raksturojumu, kaut



Sibīrijā, kopā ar Arvidu Lazdiņu

gan viņš bija liels priekšnieks, oficiārs. Tā nu tas arī ir saglabājies.

Vienīgais dokuments, ko iedeva *lāģerī*, ir šī *sprāvka*. Ar to gāju uz tuvāko staciju, un tur izsniedza biļeti atpakaļceļam, par to izdarot atzīmi *sprāvkas* otrajā pusē. Uz tās pamata arī šeit izdeva pasi.

Pie Ojāra Lēģera ciemojās un atmiņās ieklausījās

Vēsma Johansone

Kad satiekas bijušie leģionāri

Marta 15.dienā Jaunpiebalgas vidusskolas telpās skolēniem bija iespēja tikties ar mūsu novada vecākās paaudzes cilvēkiem, lai vairāk uzzinātu un izprastu latviešu tautai tik nozīmīgos vēsturiskos datumus, kā 16. un 25. marts.

Jā, 25. martu mēs atzīmējam kā komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienu, tādēļ jauniešiem būtu svarīgi saprast, ka šo represiju upuri pēc būtības bija nacionālās pretošanās kustības dalībnieki, kuri gan aktīvi, gan pasīvi pretojās padomju varas pretautiskajai politikai Latvijā. Viņiem pienākas attiecīgas kompensācijas no agresoru puses. Šodien agresora valsts tiesību un pienākumu pārņemēja ir Krievija.

Par 16. martu kā atceres dienu mūsu valstī vēl nav vienota viedokļa, bet bijušie leģionāri, kuru dzīves gadu skaits jau sniedzas devītajā desmitā, un viņu piederīgie ir pārliecināti, ka tie 80 tūkstoši latviešu vīru un puīšu, kuri kā leģionāri nolika savas galvas kaujas laukā, arī ir pelnījuši pienācīgu atceres dienu.

Pirms tikšanās ar skolēniem mājās apciemojām bijušo leģionāru un skolotāju Ilg-

varu Leimani. Atzīmējot viņa 90.dzimšanas dienu, nodevām apsveikumu no LR Saeimas deputāta Jāņa Dombravas un Piebalgas Latviešu biedrības piemiņas medaļu. To izgatavoja piebaldzēni - metāla apstrādes meistars Aldonis Bērziņš un metālmākslinieks Ainārs Sils. Liels paldies viņiem par to!

Uz tikšanos ar skolēniem ieradās bijušie leģionāri **Aldonis Bērziņš**, **Jāzeps Šparāns** un politiski represētais **Jānis Šutelis**. Savas kara gaitas leģiona rindās atcerējās Bērziņa kungs. Pasākumā piedalījās arī novada domes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs, skolotājas Ineta Elksne, Vēsma Johansone, Aija Ķīkere un jaunsargu vienības komandieris Aivars Ontužāns. Bijušie latviešu karavīri saņēma ziedus, un tika panākta vienošanās par piemiņas vietas izveidi Otrajā pasaules karā kritušajiem piebaldzēniem - nacionālajiem karavīriem un partizāniem. Aicinām arī visus piebaldzēnus atbalstīt šo ieceri, jo gandrīz katrā ģimenē varam atrast cilvēkus, kuri ir pelnījuši piemiņas vietu mūsu pagastā.

PLB priekšsēdētājs **J.Mājenieks**



Pārmaiņām būt!

Marta pēdējā sestdienā Jaunpiebalgas vidusskolas telpās pulcējās domubiedru grupas un viesi (politologs Mārtiņš Auziņš, vēsturnieks Raitis Ābelnieks), lai pārrunātu iespējas pārmaiņām, kuras palīdzētu Jaunpiebalgas novada iedzīvotājiem saglabāt un attīstīt latviskās dzīves tradīcijas un saglabāt Latvijas laukus no iznīcības.

Nemot vērā to, ka Jaunpiebalgas novadā iedzīvotāju skaits samazinās un notiek straujš novecošanās process, pastāv iespēja, ka dažas apdzīvotas vietas paliks tukšas un zeme nonāks ārzemnieku rokās. Klātesošie bija vienprātīgi, ka nepieciešami pasākumi, kuri mainītu attieksmi pret lauku iedzīvotājiem. Ja pastāv uzskats, ka Latviju izglābs lauki, tad lauku ļaudīm ir jāglābjas pašiem un jāpierāda, ka spējām ne tikai izdzīvot, bet arī attīstīties.

Tika ieteikts, ka jāpanāk atbalsts novadā dzīvojošajiem pensionāriem apkopt savus ģimenes dārzus, kā arī atbalsts mazām un vidējām zemnieku saimniecībām, kas ir Latvijas lauku pamats. Jāpalīdz izveidot individuālos uzņēmumus un atbalstīt zemnieku mājražošanu. Nepieciešams palīdzēt jaunām ģimenēm un jauniešiem iedzīvoties savā novadā un atrast te darbu. Skolā vairāk jāmaca Latvijas vēsture un jāstrādā pie latviešu darba tikumu atjaunošanas. Jāpanāk, lai tiktu parādīts pienācīgs gods mūsu brīvības cīnītājiem, latviešu nacionālajiem karavīriem - leģionāriem, latviešu nacionālajiem partizāniem, nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem. Novada centrā jāizveido piemiņas vieta šiem kritušajiem varoņiem.

Nacionālas idejas un centieni palīdzēs izdzīvot tādām mazām tautām kā latvieši. Piebalga ir bijusi latviešu nacionālās kultūras šūpulis, tāpēc tai arī turpmāk jāpaliek latviskai.

Tikšanās reizē klāt bija arī **J. Mājenieks**.

Nekad nav par vēlu apgūt jauno

Jau pagājis nedaudz vairāk kā gads, kopš darbu Jaunpiebalgas novada domē sekretāres amatā beidza ilggadējā darbiniece Baiba Ābelniece. Kopš tā laika visi, kas vien ir vērsušies novada domē pie sekretāres, tur sastop vienmēr atsaucīgo, laipno **Anitu Auziņu**. Par to, kā veicies pirmajā darba gadā, arī izjautāju Anitu.

- Kā iznāca pierast un iejusties jaunajā amatā? Kāpēc piekriti to darīt, vai nenožēlo par savu lēmumu?

- Pašvaldībā kopumā strādāju no 2002.gada. 2012.gadā sekretāre Baiba beidza darba attiecības ar novada domi, nāca piedāvājums no toreizējā priekšsēdētāja Askolda Liedskalniņa ieņemt viņas amatu, nolēmu piekrist šim izaicinājumam. Darbā daudz kas bija jauns, bet nekad jau nav par vēlu kaut ko jaunu apgūt. Gada laikā esmu apmeklējusi kursus, lai zinātu visu darbā nepieciešamo. Blakus bija zinoši kolēģi, kuri neliedza padomu, par ko viņiem paldies. Baidoties no ieslīgšanas rutīnā iepriekšējā darbā un vēl citiem objektīviem un subjektīviem faktoriem, esmu šeit. Neko nenožēloju, jo dzīvē taču viss, kas notiek, notiek uz labu.

- Mūsu novada iedzīvotājiem noteikti ir interese par to, kādi darba pienākumi veicami sekretārei. Pastāsti!

- Sekretāres darba mērķis ir nodrošināt dokumentu pārvaldības procesu novada domē atbilstoši tiesību aktu prasībām. Ja sīkāk, tad ir jāpieņem, jāreģistrē ienākošā korespondence, šobrīd arī elektroniskajā dokumentu uzskaites sistēmā, saskaņā ar priekšsēdētāja rezolūciju jānodod attiecīgajām struktūrvienībām vai konkrētiem izpildītājiem. Tāpat jāveic dokumentu izpildes kontrole, jāreģistrē un jānosūta domē sagatavotie dokumenti. Sek-

retāre nosūta un pieņem faksus, reģistrē pa pastu nosūtāmo korespondenci, veic pasta izdevumu uzskaiti, reģistrē domes noslēgtos līgumus. Ir jāatbild arī par arhīva lietu kārtošānu un glabāšanu. Šī ir darba daļa ar dokumentiem, bet ir arī darbs ar cilvēkiem. Ir jāpieņem, jāreģistrē iedzīvotāju iesniegumi, priekšlikumi, jāatbild uz telefona zvaniem.

- Ar kādām grūtībām nākas sastapties?

- Neuzskatu, ka darbā ir kādas īpašas grūtības. Ar jebkuru jautājumu ir jātiek galā, tas jāatrisina tādā vai citādā ceļā. Tikai strādājot šajā amatā, pilnībā esmu sapratusi, cik daudz dokumentu ir jāapstrādā pašvaldībā, tāpat to, cik ļoti ierobežots ir pašvaldību darbs. Visu strikti nosaka likumi un Ministru kabineta noteikumi.

- Kas tev vislabāk patīk, strādājot šo darbu?

- Katra darba diena ir citāda, gandarījumu sagādā tas, ja apmeklētājs saņem nepieciešamo palīdzību un ir ar to apmierināts. Priecājos par enerģiskiem, gados jauniem darbiniekiem, kuri ar prieku dara savu darbu pašvaldībā un nečikst par dzīvi.

- Visbeidzot – ko tev, Anita, patīk darīt brīvajā laikā pēc dienas darba?

- Īpašu hobiju man nav. Vakarā varu laiski pasēdēt pie televizora, neko nedarot, patīk grāmatu lasīšana, dzeja, kopā ar kolēģiem iespēju robežās apmeklēju jaunākās teātra izrādes. Visiem gribu novēlēt savu darbu darīt pēc vislabākās sirdsapziņas, priecāties par iespēju darīt. Nav jau svarīgi ko, jo katrs darbs ir cienijams un godājams.

-Paldies par sarunu!

A.Ķīkere

Ieaudzināja mīlestību uz dzimteni



Mani sauc Kitija Asja Pagraba, dzimusi Evelone. Esmu dzimusi un līdz divdesmit gadiem dzīvojusi Madonā. Pieminot skolotāju Otto Vāliņu, gribu pakavēties atmiņās par tiem nepilniem diviem gadiem, kad viņš bija mans latviešu valodas skolotājs Madonas pilsētas pamatskolas 4. un 5.klasē.

Madonas pilsētā atradās divas izglītības iestādes – pamatskola un ģimnāzija. 1942.gada ziemā abās skolās tika izvieto-

ti ievainotie karavīri, cik atmiņos, mazāk cietsie, bet lai atveseļotos. Skolēni mācījās privāto māju dzīvokļos, kas bija izvietoti pa dažādām vietām. Regulāri skraidījām no vienas vietas uz otru. Tomēr latviešu valodas mācība notika vienā un tajā pašā ēkā.

Tad pēkšņi vienā ziemas dienā 1943.gada sākumā skolas direktors Kārlis Gaujēns latviešu valodas stundā ienāca kopā ar latviešu virsnieka formā

tērptu, ļoti izskatīgu jaunu vīrieti. „Otto Vāliņš būs jūsu jaunais skolotājs,” teica direktors un aizgāja. Pirmajā stundā notika iepazīšanās ar katru no mums, sīki un smalki izprastā par brāļiem un māsām, un tēviem, vai kāds nav iesaukts karā. Tas nu mums bija kas nedzirdēts!

Ko atminos no viņa stundām? Nekādas gramatikas, ne diktātu nebija. Martā vairākas stundas tika stāstīts par mūsu

novadnieku Oskaru Kalpaku, kopīgi mācījāmies patriotiskus dzejoļus, kuri bija jāzina katram. Kādreiz tika pārbaudīts katrs skolēns. Man atmiņā ir palikusi viena nedēļa, kad iztirzājām stāstu „Kauja pie Knipskas”. Skolotājam Vāliņam bija brīnišķīgi tīra balss, viņš lasīja mums priekšā, piemērinot, ka mums mājās daudziem nav apgaismojuma.

Mūsu klases zēnu uzvedība uzlabojās, mūs laimā no būra viņa personība. Neizpalika arī jautrības brīži. Mūsu klasē mācījās ļoti dzīvespriecīgs un uz jokiem izdarīgs Egons Tore. Klases logi bija ļoti zemi, pa tiem varēja redzēt, kas notiek uz ielas. Aizkaru logiem nebija. Toreiz stundu nokavēja Jānis. Egons to no sava sola pamānīja, sāka saukt: „Re, kur pie loga stāv Jānis!” Ar vienu saucienu nepietika, tika saukts vairākkārt. Tad skolotājs Vāliņš piecēla kājās Egonu un lika šo

teikumu atkārtot desmit reizes. Mēs, visa klase, cietāmies, cik varējām, un tad smieklīgi spruka vaļā. Skolotājs pasmējās mums līdzi, tad izgāja pa durvīm un iesauca Jāni iekšā. Ilgi mēs nevarējām rimties.

Tā kā mācījāmies dzīvokli, tad no mūsu klases bija vēl divas durvis uz citām istabām. Pienāca pavasaris, mums atkal sākās brīnumi. Aiz durvīm tieši latviešu valodas stundā sāka čiepstēt cālēni. Nu nevarējām nociesties, par to nepateikuši mūsu labajam skolotājam. Jā, arī viņš ieklausījās un atļāva visiem skriet pie durvīm un labu brīdi paklausīties.

Manā klasē mācījās pilsētas policijas priekšnieka dēls Reinis, vārdu neatceros. Vienreiz viņš uzdrošinājās skolotājam pajautāt, kā iet karā, vai arī viņš tajā piedalījies. Skolotājs atbildēja, ka kādreiz par to ar mums parunāšot. Bet tas nekad nenoti-

tika. Tā mēs arī neuzzinājām – bija viņš vai nebija virsnieks, bet par tādu mēs viņu nodēvējām.

Tā kā skolotājs bieži lika mums mācīties dzejoļus un arī tos atskaitīt, viņš izvēlējās labākos runātājus. Es arī iekļuvu to skaitā. Atminos – bija liels sarīkojums bijušā Zommerkroga zālē, kad skaitīju divus dzejoļus. Lai to labi izdarītu, vajadzēja vairākas reizes „atrādīties” skolotājam. Viņš tad arī man, mazai meitenei, atklāja, kā tie būtu jānorunā tā, lai visiem paliktu atmiņā. Toties vecākajām klasēm, īpaši zēniem, viņš mācīja dažādus fragmentus no teātra gabaliem. Arī mans brālis Modris Evelons spēlēja un ļoti cienīja skolotāju. Vēlākā dzīvē viņa padomi Modrim ļoti noderēja.

Manā skolas laikā tik patriotisku, nacionāli noskaņotu, Latviju mīlošu skolotāju vairs nekad nesatiku. Pieminu viņu

kā vienu no cilvēkiem, kurš mācēja īsā laikā ieaudzināt mīlestību uz dzimteni.

Mūsu ģimenei visa mūža garumā bija ļoti stipra draudzība ar Vāliņu ģimeni – ar viņa māti, tēvu, māsu un sievu Alīnas tanti, bet tas ir ļoti garš stāsts, kas ilga līdz pat 1991.gadam.

Kitija Asja Pagraba

Paldies Pagrabas kundzei par skaistajām atmiņām! Mēs taču arī atceramies kādreizējo skolotāju Vāliņu!

Man personīgi gan pats Atis (kā ikdienā viņu sauca), gan Alīnas tante bija pirmie cilvēki Jaunpiebalgā, kas ļoti laipni uzņēma un ierādīja dzīvesvietu „Ceļmalkrūzēs”. To neilgo laiciņu, ko pavadīju šajās mājās, arvien jutos droši, mājīgi, jo līdzās bija šie atsaucīgie, sirsnīgie cilvēki!

A.Ķīkere

Lauku ziņas

Aktualitātes lauksaimniecībā un mežsaimniecībā

No 15.aprīļa reģionālajās lauksaimniecības pārvaldēs var saņemt veidlapas un bloku kartes platību maksājumu iesniegumiem 2013.gadā.

Sākas platību maksājumu iesniegumu pieņemšana!

> Aizpildīts iesniegums (tai skaitā iesnieguma pielikumi, ja ir aktīvas vides un lauku ainavas uzlabošanas pasākumu saistības) un lauku bloku kartes ar precīzi iezīmētām platībām LAD jāiesniedz līdz 2013.gada 15.maijam.

> Dokumenti tiks pieņemti arī līdz 10.jūnijam (ieskaitot), taču piemērojot 1% atbalsta apjoma samazinājumu par katru nokavēto darba dienu pēc 15.maija.

> LAD aicina klientus izmantot elektronisko pieteikšanās sistēmu (EPS), kuras priekšrocības, sagatavojot platību maksājumu iesniegumu, ir iespēja taupīt laiku un izvairīties no neprecizitātēm tā aizpildīšanā.

Sīkāka informācija par EPS un tā lietošanu, kā arī 2013.gada platību maksājumu atbalsta saņemšanas nosacījumi atrodama LAD mājas lapas www.lad.gov.lv sadaļā Tiešie maksājumi.

Lai arī gada ieņēmumu deklarāciju iesniegšanas termiņš ir 1.jūnijs, lauksaimniekiem, bezakcīzes dīzeļdegvielas pretendentiem, svarīgi deklarācijas iesniegt līdz 15.maijam, lai LAD varētu savlaicīgi apstrādāt iesniegtos dokumentus un aprēķināt piešķirto degvielas daudzumu.

Jāatceras, ka saimnieciskais gads attiecībā uz dīzeļdegvielu, kam piemēro akcīzes nodokļa atbrīvojumu, ir no kārtējā gada 1.jūlija līdz nākamā gada 30.jūnijam. Piešķirtais degvielas daudzums, kas nebūs izņemts, pēc 30.jūnija ies zudumā.

Lauku atbalsta dienesta paziņojums

Lauku atbalsta dienests paziņo, ka, lai nodrošinātu maksimāli efektīvu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai publiskā finansējuma izlietojumu, sākot no 2013.gada 2.maija pārtrauks projektu iesniegumu pieņemšanu LAP pasākuma „Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana” 3.kārtā un „Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana un preventīvu pasākumu ieviešana” aktivitātes „Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana ugunsgrēku un dabas katastrofu radīto postījumu vietās” 3.kārtā.

Nemot vērā, ka projektu iesniegumu pieņemšana tiek pārtraukta 2.maijā un iepriekšējā diena, 1.maijs, ir brīvdiena, pēdējā projektu iesniegumu pieņemšanas diena ir 30.aprīlis.

Informāciju sagatavoja novada lauku attīstības konsultante **Maija Ķīkere**.
Mob. 29131170

Skolas ziņas

Starpnovadu olimpiāde angļu valodā:

Piedalījās **Lauma Makare, Jānis Podiņš** (abi 12. kl.). Skolotāja **G.Kundrate**.

Vidzemes zonas mūzikas olimpiāde:

Piedalījās **Edgars Dapševičs** (9. kl.). Skolotāja **M.Viksna**.
Zēnu koku skatē iegūts II pakāpes diploms. Skolotāja **M. Viksna**.

5.- 9. klašu koku skatē iegūts II pakāpes diploms. Skolotāja **M. Viksna**.

Vizuāli plastiskās mākslas konkurss „Saules josta”:

Viktorija Brikmāne, Dagnija Goldberga, Kristīne Balcāula, Izabella Kvecko, Monta Graudiņa, Marta Brence (visi 6. kl.) – *atzinība*.

Roberts Ruško, Edžus Nedēļa, Rūdolfs Dolmanis – Dravants, Armins Zvēriņš (visi 7. kl.) – *atzinība*.

Ansis Kalniņš, Armanda Azace, Jānis Guņko (visi 8.a kl.) – *atzinība*.

Santa Baņģe, Renārs Pelšs, Emīls Drulle (visi 8. b kl.) –

atzinība.

Edgars Dapševičs, Arta Ivulāne, Arta Glāzere, Elina Zariņa, Una Gaile (visi 9. kl.) – *atzinība*.

Skolotāja **B.Kalniņa**.

Starpnovadu olimpiāde angļu valodā:

Kaspars Žepers (6. kl.) – 2. vieta, **Ivanda Keiša** (8.b kl.) – *atzinība*.

Skolotāja **V.Zariņa – Romanova**.

„Lāses kauss” - 2013. sacensības volejbolā:

Valters Fetings, Niks Niklāvs Ruņģis, Andris Aleksandrs Krūmiņš, Deniss Koltašovs, Ričards Kirkenšteins, Jēkabs Brasavs, Klāvs Duļķis, Ingus Žepers (visi 9.kl.). Skolotāja **S.Vlodare**.

Jūrniecības konkurss „Enkurs”:

izvirzīti fināla sacensībām:

Lauma Makare, Dace Vējiņa, Agnese Smilga, Namejs Pauga, Jurgis Spalviņš, Jānis Podiņš, Pauls Dikmanis (visi 12.kl.), **Elvis Elksnis, Ivo Gailis, Ēriks Jerumāns** (visi 11.kl.).

Skolotāji **S.Vlodare, A.Azācis**.

”Lāse 2013” Rīgā



dalībnieki, kas visas dienas garumā vienlaicīgi uz 16 laukumiem cīnījās par godalgotajām vietām.

Jaunpiebalgas vidusskolas 9. klases zēnu komanda šogad pirmo reizi izcīnījusi iespēju piedalīties šajās sacensībās. Tie bija – **Andris Aleksandrs Krūmiņš, Valters Fetings, Niks Niklāvs Ruņģis, Deniss Koltašovs, Ričards Kirkenšteins, Ingus Žepers, Jēkabs Brasavs, Klāvs Duļķis**.

Paldies vecākiem, kuri atrada laiku un iespējas atvest zēnus uz autobusu sēdienes ritā un vakarā aizvest mājās! Liels paldies Andra brālim Mārcim Krūmiņam par palīdzību un atbalstu sacensību laikā Rīgā!

Līdzī jūta, atbalstīja un fotografēja
Daiga Rubene,

Jaunpiebalgas vidusskolas skolotāja

Šogad „Lāse 2013” kausa izcīņas sacensības vispārīgālojošo skolu komandām tika organizētas divpadsmito reizi. Taču pirmo reizi finālsacensību atklāšanā un nomināciju apbalvošanā piedalījās Valsts prezidents **Andris Bērziņš**.

„Lāse 2013” kausa pirmā posma sacensībās šogad tika uzstādīts dalībnieku rekords – 754 komandas, kas kopskaitā ir 6787 dalībnieki, no kuriem tiesības startēt finālā bija izcīnījušas 116 komandas. Par tradīciju jau kļuvusi kaimiņvalstu skolu jauniešu dalība „Lāses 2013” kausa finālsacensībās. Šogad tika uzaicinātas 2 komandas no Igaunijas – Haademeeste skola un Lahte ģimnāzija, līdz ar to kopskaitā finālsacensībās piedalījās 118 komandas jeb gandrīz 1300



19. marts Jaunpiebalgas vidusskolā – karjeras diena



Jauni skolotāji vadīja stundas katrā klasē. Bija uzaicināti gan skolu absolventi, gan tie, kuri vēl nesen mācījās mūsu skolā, kā arī citi speciālisti.

Pamatskolā līdz 8. klasei strādāja **Laine Lapiņa**, kura atraktīvi pastāstīja par to, kā savu darbu veic mājās. Viņas izgatavotās lelles arī iegādājāmies.

Kristīne Ābelniece ar dažādām spēlēm nodarbību laikā aizpildīja laiku un pastāstīja par studijām Latvijas Lauksaimniecības universitātē.

Meitenes strādāja zēnu darbmācības klasē, bet zēni – cepa un vārīja. To izbaudīja 6. un 7. klase. Skolotāji **Elita un Bruno Freimaņi** no Rankas arodvidusskolas bija gandarīti par šo dienu. Viņi atzina, ka ļoti laba un interesanta diena bija gan pašiem, gan skolēniem, bet būtu vēlams, ja varētu strādāt ar 8. un 9. klasi, kuru beidzēji varētu būt nākamie audzēkņi viņu skolā.

ZAAO speciāliste **Ieva Veģere** atzīmēja, ka sapratusi, cik grūti skolotājiem strādāt klasē, jo arī viņa sajuta, cik sarežģīti pamatskolas grupā noturēt uzmanību. Skaidrs, ka ne jau visiem un viss interesē vienādi.

Jauniešu centra vadītāja no Rankas **Jana kopā ar Bertīlu** (jauniešu apmaiņas programmā no ārzemēm) klasēs organizēja neformālās izglītības nodarbības ar dažām iemaņām. Skolēni atzina, ka brīvprātīgais darbs un šāda veida nodarbošanās viņus piesaista.

9. klases un vidusskolas skolēni varēja iepazīties ar konkrētām profesijām – ārsts (**Anatolijs Ahmetovs**), stjuarte (**Madara Ontužāne**), žurnālists (**Guntis Rozenbergs**), robežsargs (**Intars Ozols**). Te sarunas ar ķirurgu, žurnālistu, stjuarti, kā arī par



robežsardzi raisījās pavisam nopietnas.

Pēc 4 stundām skolotāji mainījās. „Lielo” grupai (9-12. klase) viesi bija tie, kuri stundas iepriekš pasniedza 5. līdz 8. klasei, un otrādi. Uzaicināti bija vēl vairāki viesi, bet sarunā varēja ierasties **Nauris Bruņinieks** ar savu kolēģi.

Saikne ar uzaicinātajiem turpinās. Labprāt mūsu skolā viesotos Dace Aplociņa (kulināre), Madara Elksne (robežsardze), Aldis Stūriška (uzņēmējs) un citi, kuri šajā dienā apstākļu sagādīšanās pēc netika. Arī Artim Apinim pēdējā brīdī bija jāticēkas ar ārzemju delegāciju un jāpilda savi darba pienākumi. Tas viss ir gluži labi saprotams.

Paldies visiem, kuri viesojās! Par ieteikumu, ka vajag biežāk tikties- jāpadomā! Guntis Rozenbergs bija sajūsmā par skolu, atzina, ka mācīšanas darbs skolotājiem gan esot viena ķēpīga padarīšana. Guntis jau nākamajā dienā twitterī bija ielicis bildes par viesošanos klasēs. Bija priecīgs par to, ka 10. klasē kopā ar latviešu valodas un literatūras skolotāju Zani Althaberi saņācis runāt par gudrām lietām – analītisko žurnālistiku, preses žurnālista specifiku, masu mediju nākotnes iespējām un citiem jautājumiem.

G.Rozenbergs ir žurnāla „Bilance” galvenais redaktors, viņš skolai uzdāvināja Zelta komplektu. Tas nozīmē – pieslēgties un bez samaksas internetā lasīt žurnālu līdz 2014. gada decembrim.

Paldies visiem skolotājiem, klašu audzinātājiem un jauniešiem skolotājiem, kuri palīdzēja šai dienai būt pilnvērtīgai!

Metodiskās komisijas *Cilvēks un sabiedrība* vārdā
Vēsma Johansone

Mēs dzīvojam pie jūras

Jūra runā. Tā runā un dzied ik nakti, ik dienu. Tā nepagurdama stāsta par savām sajūtām un cilvēku piedzīvojumiem, aprunājas ar zivīm un putniem, padzied zemei. Kad saskaišas, paceļ balsi- tad jūru sadzird ikviens. Jūras melodijas ir tik daudzveidīgas! Ikdienā šīs melodijas sajaucas ar tai apkārt esošajām skaņām- putnu kliegām, bērnu smiekliem un čalām, kuģu taurēm- un rodas jaunas melodijas...

Jaunpiebalgas mākslas skolas audzēkņi jau sesto gadu apliecināja savu individualitāti un vienreizīgumu, piedaloties XII Starptautiskajā vizuāli plastiskās mākslas konkursā „Es dzīvoju pie jūras”, ko organizēja Jūrmalas mākslas skola sadarbībā ar Līvu Akvaparku. Konkursa tēma ik gadu ir saistīta ar jūru. Šogad konkursa tēma bija „Jūras melodijas”. Ar krāsām kom-





ponēja un brīnišķīgus „skaņdarbus” radīja Zanda Loginova, Nikola Karpa, Dārta Berķe, Daniela Macola (skolotājas Rasa Ontužāne un Evita Rusova), Dārijs Rozenblats, Arta Glāzere, Gun-da Glāzere, Jana Pelše, Armanda Azace, Deins Laizāns, Ger-da Johansone, Silga Radvinskaite, Sandra Dana Radvinskai-te, Elizabete Kalniņa, Krista Marta Kundrate, Ralfs Lauris Miš-ka, Alvis Miška, Elina Elva Priše, Beāte Valdemiere- Bišere, Haralds Šrēders, Santa Baņģe, Megija Paula Staškeviča, En-dija Potapova, Agnese Paula Brence, Marta Demija Brence, Lau-ra Dapševiča, Elza Skutāne, Justīne Skutāne, Kristiāna Kļava, Anna Marija Kārklīņa, Santa Miķelsone, Karīna Azace, Emī-lija Treilīņa, Elizabete Zariņa, Ginters Kozlovs, Ance Urbā-ne, Simona Madara Putniņa, Klinta Ostrovska, Lāsma Slaidi-ņa, Samanta Terēze Spirģe, Endija Romanova (skolotāja Zan-da Liedskalniņa).

Konkursam tika iesniegti vairāk nekā 2300 darbi no Latvi-jas, Lietuvas, Polijas un Ķīnas.

3. vietu ieguva Megija Paula Staškeviča! Ļoti priecājamies un lepojamies!

Konkursa dalībnieki devās uz noslēguma pasākumu- izstā-des atklāšanu, laureātu apbalvošanu un ūdens prieku baudīša-nu Līvu Akvaparkā.

PALDIES - visiem bērniem par lieliskajiem darbiem un dalību konkursā - jūs godam pārstāvējāt savu mākslas skolu! Paldies arī Jaunpiebalgas novada domei un Ilvaram Ābelniekam!

Zanda Liedskalniņa,
Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas skolotāja

Mūzikas skolā

Otrais mācību pusgads mūzikas skolas audzēkņiem ir kon-kursu un koncertu laiks, kad skolas audzēkņiem ir iespēja pie-dalīties dažādos pasākumos, pārstāvēt skolu un novadu. Para-lēli mācību darbam un mācību koncertiem šajā pusgadā ir bi-jušas arī citas aktivitātes skolā un ārpus tās.

19. februārī skolā viesojās Alfrēda Kalniņa Cēsu mūzikas vi-dusskolas audzēkņi un pedagogi ar sadraudzības koncertu. Ta-jā varēja dzirdēt tādus instrumentus kā klarnete, vijole, trombons, ksilofons, saksofons, vokāls un, protams, klavieres, kuras spē-lēja mūsu skolas bijusī audzēkne Zane Alksnīte. Savukārt kon-certu iesāka mūsu skolas audzēkņi Kate Smilga, Samanta Eihe-n-tāle – klavieres, Mārtiņš Butlers – saksofons, pavadījumu spē-lēja māsa Vitnija Butlere, Māris Narvils – fagots, Alise Smilga

- ērģeles.

6. martā Cēsu mūzikas skolā notika reģiona konkurss pianis-tiem, kurā mūsu skolu veiksmīgi pārstāvēja 2. klavieru klases audzēkne Kate Smilga. Paldies skolotājai Ingai Eihentālei!

15. martā Jaunpiebalgas kultūras namā ikvienam bija iespē-ja dzirdēt un vērot mūzikas un mākslas skolas Pavasara kon-certu, kura veidošanā iesaistījās visu programmu audzēkņi un pe-dagogi.

21. martā Mārupē notika A. Grīnberga I jauno ģitāristu kon-kurss „Kur tad tu nu biji?”. Konkurssā piedalījās 2. ģitāras spē-ls klases audzēkņi Adrians Viķelis, savā grupā iegūstot I pa-kāpes laureāta diplomu un naudas prēmiju. Paldies skolotājam Jānim Žagariņam!

Skolas aktivitātēm un notikumiem varat sekot līdzi arī nova-da mājas lapā www.jaunpiebalga.lv.

Skolas direktore **Aija Petrovska**

Mūzikas un mākslas izrādīšana



Pavasaris ir atskaite laiks par paveikto mācību gada laikā. Mūzikas un mākslas skolas skolotāji un audzēkņi 15.martā sabiedrību aicināja vērtēt daļu no sava veikuma, jo svarīgākais posms – vēl tikai nākotnē.

Programmu lielākoties veidoja kolektīvās muzicēšanas priekšnesumi. Tā ir mūsu atziņa, veidojusies gadu gaitā, pēc iespējas vairāk bērniem piedāvāt koncertēšanas pieredzi. Rādījām jauna sastāva instrumentālo ansambli, kuru nākotnē vēlamies attīstīt līdz nelielam orķestrim. Jaunums – mūsu pašu ģitāristu iznāciens, kā ierasts vokālā mūzikā Žagariņu izpildījumā. Profesionāls piesitiens – skolotāju sniegums – gan individuāli, gan piepalīdzot vienā otrā ansambli.

Toties fantastiskākā novitāte – mākslas skolas bērnu darbi,



kurus bija iespējams baudīt visa koncerta laikā uz ekrāna. „Ļoti, ļoti, ļoti ... skaisti! Paldies par to!”

Koncertu vadīja viesi – Krišs un Emīls – mūsu bijušie audzēkņi. Prieks par viņiem! Jaunums bija arī pašu spēkiem sarūpētā disenīte dalībniekiem un draugiem.

Tas, ka zālē varēja būt vairāk vecāku, kuriem interesē savu bērnu attīstība, ir kā darvas karotīte medus mucā. Skolotāja atziņas un vērtējumu bērni dzird katrā stundā, taču viņiem ir ļoti svarīgi, lai arī vecāki novērtē šo varēšanu un izaugsmi. Lai kam aizmirsusies sena patiesība – ko sēsi, to plāusi. Bet plāusi – vienaldzību, kura gadu gaitā kā bumerangs atgriežas un trāpa vecāku sirdi.

Tiem, kuri bija ar mums kopā šajā vakarā – paldies par pozitīvajām emocijām!

Gaidīsim jūs nākamajā mūzikas un mākslas izrādīšanas reizē. Atnāciet! Nenožēlosiet!

Mūzikas un mākslas skolas
skolotāju vārdā **Māra Viksna**

Lielā talka pārcelta uz 27. aprīli!



Ņemot vērā šī pavasara netipiski vēsos laika apstākļus un biezo sniega kārtu, Lielā talka pārcelta uz 27.aprīli, tādējādi gatavojoties talkai pagarinot par

nedēļu un dabai ilgāk ļaujot atmosties no ieilgušās ziemas.

Lēmums pārcelt Lielās talkas norises laiku pieņemts, ņemot vērā iedzīvotāju un Lielās talkas pašvaldību koordinators pastiprinātās bažas par netipiski vēsajiem laika apstākļiem un pārdomām, vai aprīļa vidū esošā sniega kārtā būs nokususi, lai realizētu plānotās aktivitātes. Arī Valsts prezidents un Lielās talkas patrons Andris Bērziņš atbalsta šīs izmaiņas un 27.aprīli piedalīsies Lielajā talkā.

Vita Jaunzeme, Lielās talkas darba grupas vadītāja: „Pieņemot šādu lēmumu nebija viegli, taču tas ir vienīgais loģiskais risinājums, lai talkošana patiešām izdotos visā Latvijā. Ņemot vērā, ka pavasaris šogad ir aizkavējies, vispareizāk ir talku pārcelt par vienu nedēļu vēlāk. Mēs tiešā veidā esam atkarīgi no dabas un nespējam paredzēt, kādus pavērsienus tā mums sagādās. Tā kā šī ir visas Latvijas talka un mēs vēlamies tajā iesaistīt pēc iespē-

jas vairāk talciniekus, ceram, ka līdz 27.aprīlim snieg būs nokusis ne tikai Rīgā, bet arī Liepājā un Alūksnē.”

Datuma maiņa būtiskas korekcijas Lielās talkas norisē neieviešis, vienīgi talciniekiem būs nedaudz vairāk laika, lai sagādātu cimdus un izvēlētos sev tikamāko talkošanas vietu.

Arī ikviens Jaunpiebalgas novada iedzīvotājs aicināts piedalīties Lielās talkas norisēs!

Informāciju sagatavoja
A.Ķīkere

Sakopsim savu Piebalgu!

Pavisam drīz dabā būs iestājies pavasaris. Mūsu valstī joprojām notiek kūlas neatļauta dedzināšana, apdraudot cilvēka dzīvību, radot kaitējumu dabai un nodarot zaudējumus valsts, pašvaldību un privātajam īpašumam.

Lai uzlabotu situāciju, lauku teritorijās zāles platības būtu vēlams pļaut ne retāk kā divas reizes sezonā – līdz 23.jūnijam un līdz 31.augustam. Ēku un būvju īpašniekiem vai to tiesiskajiem valdītājiem, apsaimniekotājiem un lietotājiem sistematiski būtu jāattīra apmēram 10 metrus plata josla ap ēkām un būvēm no dažādiem degt spējīgiem atkritumiem, sausās zāles un nenovāktu kultūraugu atliekām.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 51.pantu par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, ir paredzēta administratīvā atbildība.

Kūlas dedzināšana nav pieļaujama, tādēļ visiem jāiesaistās šīs nevēlamās parādības novēršanā un izskausnā.

Sagaidīsim pavasari tirā, sakoptā vidē! Visi kopā turpināsim iepriekšējā gadā veiksmīgi iesāktu novada sakopšanas darbu, kad gatavojamies Puķu draugu svētkiem!

Jaunpiebalgas novada dome

Cik mēs spēsim, tik mums būs!

Sākusies "Samīļo Gauju!" 2013.gada sezona

7.aprīlī Vides radošā darbnīca aicināja uz talku un notikumu cikla „Samīļo Gauju!” izziņošu diskusiju pēcpusdienu Jaunpiebalgas kultūras namā. Tikšanās mērķis- saprast, ko tad mēs patiesi vēlamies, kas mēs esam - tie, kas ir gatavi rīkoties, līdzdarbojoties mūsu dzīves telpas sakārtošanā. Šai dienā bija vēlme mudināt domāt, ko mēs paši varētu darīt, lai justos patiesi labi savās mājās, vietā, kur pavadām savu ikdienu un uzņemam draugus un viesus.

Laika apstākļi bija labvēlīgi, lai izglītos, plānotu nākamās sezonas darbus un izteiktu savus sapņus un vīzijas par to, kādu mēs vēlamies redzēt Gauju tuvākajā un tālākajā nākotnē. Izziņošo pasākuma sadaļu vadīja lektori - udeņu biologi un upju kopšanas entuziasti – Loreta un Andris Urtāni. Klātesošie tika iepazīstināti ar upi un tās funkcionēšanas īpatnībām, to, ka upe ir ne tikai dzīves vieta tajā mītošajiem organismiem, bet arī dabiska, piesārņojumu attīroša sistēma.

Atbilžu un jautājumu sadaļā uzzinājām, ko mēs paši varam darīt upju labā. Loreta un Andris stāstīja, ko praktiski var darīt, lai palīdzētu upei, iepazīstinot ar upju kopšanas un apsaimniekošanas metodēm. Tika apskatīti upju kopšanas pavasara un vasaras cikli. Iepazināmies arī ar udeņu aktivitātēm citviet Latvijā. Kafijas pauzēs dalībniekiem ar mikroskopa palīdzību bija iespēja iepazīties ar ūdens iemītniekiem, kas lektoru pavadībā bija atceļojuši no Rīgas pusēs.

Pasākuma aktīvās darbošanās sadaļā - prāta vētra. Uzklaušijām un pārrunājām klātesošo entuziastu domas un viedokļus par Gaujas apsaimniekošanas specifiku mūsdienās. Aktīvas diskusijas izvērsās Gaujas HES jautājumā. Darba grupā radās pirmais rīcības plāns arī šajā jautājumā. Tika izziņoti uzdevumi, lai risinātu problēmas, kas krājušās jau gadu desmitiem. Protams, tika plānoti turpmākie darbi un aktivitātes: ko mēs darām šā gada Lielās talkas ietvaros 27.aprīlī un līdz pat nākamajam sniegam. Ļāvāmies arī nākotnes vīzijām - kādu katrs redz Gauju pēc vairākiem gadiem.

Lai šis pasākums notiktu, Vides radošajā darbnīcā aktīvi līdzdarbojās: Alvis un Valda Žukovski, Jānis Antons. Liels paldies



Jaunpiebalgas novada domei par finansiālu atbalstu! Savu artavu pasākuma rīkošanas procesā deva arī jaunā paaudze - Kristaps Bedecis, Emīls Radziņš, Emīls Drulle, Mārgers Ozoliņš.

Ar izglītojošās pēcpusdienas videoierakstu būs iespēja iepazīties Jaunpiebalgas novada mājas lapā www.jaunpiebalga.lv. Lektori dod iespēju izvietot mājas lapā arī prezentāciju, ar kuru ieteicams iepazīties katram, kas dzīvo upes krastā. Patiešām, vienkārši un saprotami pastāstīts, kādi procesi notiek upē un tās krastos un ko mēs paši varam darīt, lai atveseļotu mūsu mīļo Gauju. Plānojam arī praktiskās nodarbības speciālistu vadībā, bet tas vasarā, kad upē būs mazāks ūdens līmenis.

Ir būtiski apzināties, ka ļoti daudzas lietas ir izdarāmas pašu spēkiem un bez lieliem finansiāliem ieguldījumiem. Ir jāiemācās atrast harmonisku mijiedarbību notiekošajos un plānotajos procesos starp dabas vidi, kultūrvidi un saimniecisko vidi. Un, protams, nebūsim naīvi, ir skaidrs, ka ar entuziasmu vien nepietiek, tas ir tikai viens no resursiem. Tāpēc ir būtiski panākt jau iepriekš minēto aktivitāšu harmonisku mijiedarbību. Tē ir visiem, ko darīt!

Ja kāds vēlas līdzdarboties Vides radošās darbnīcas plānotajās aktivitātēs, lūdzu, zvaniet Inesei - 26488881,

e-pasts: nice.vide@gmail.com

Gaidām arī ierosinājumus!

Uz sadarbību cerot, Inese Leite

Pavasari aktuāli – kur likt lauksaimniecībā izmantoto skābbarības ruļļu plēves?



Domājot par dabas resursu taupīšanu un racionālu saimniekošanu, SIA „ZAAO” (ZAAO) jau vairākus gadus piedāvā savākt lauksaimniecībā izmantotās plēves – skābbarības sagošanai izlietotās ruļļu un bedru plēves. Šogad pakalpojums būs BEZ MAKSAS.

Skābbarības ruļļu plēvju likvidēšana ierasti ir bijusi viena

no lauksaimnieku problēmām, ko katrs risina pēc saviem ieskatiem, tomēr visbiežāk – kaitējot apkārtējai videi. Piemēram, sadedzinot plēves, kā rezultātā rodas bīstami ķīmiskie savienojumi, kas izplatās gaisā, ūdenī un zemē, nodarot nopietnu kaitējumu cilvēka veselībai, kā arī visai dzīvībai radībai.

Lai to novērstu, ZAAO iesaka: ja ir uzkrājusies skābbarības ruļļu plēve vai pārklājamā plēve skābbarības bedrēm, izlietoto polipropilēna minerālmēsļu Big-Bag maisi un plastmasas kannas vai mucas (PEHD, HDPE), šāda veida at-

kritumi ir jāsavāc vienuviet. No plēvēm noteikti jāizņem šņores vai sieti (pretējā gadījumā šie atkritumi tiks uzskatīti par lielgabariņa atkritumiem un tiks savākti par maksu, kas ir Ls 5 + PVN par vienu m3). Plēvēm jābūt vizuāli tīrām, bez skābbarības, salmu, kūdras un citiem piejaukumiem, plastmasas kannas vai mucas ir jāizskalo un jānoskrūvē korķi. Izlietotās, atšķīrotās un notīrītās plēves jāsaliek kaudzēs tā, lai ZAAO atkritumu savākšanas mašīna varētu piebraukt pie kaudzes no sāniem un netraucēti ar kausu iekraut kravas kastē.

Līdz 15.maijam lauksaim-

niekiem par plēvju savākšanu jāsaņem ar ZAAO speciālistiem pa tālruni 26132288 vai 64281250 un jāpiesaka aizvešana, nosaucot aptuveno apjomu kubikmetros. ZAAO pēc pieprasījuma izsniedz arī pakalpojuma saņemšanas apliecinājumu – izziņu par savāktu atkritumu veidu un apjomu.

Lija Ozoliņa,
SIA „ZAAO” sabiedrisko attiecību speciāliste

Rīgas iela 32, Valmiera,
LV-4201
Mob.: 26548855
Tālr.: 64281250

Piebaldzēnu un visu labvēļu satikšanās svētki

Strauji tuvojas **2013. gada 12. jūlijs – Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atjaunošanas svinīgais pasākums.** Pašlaik nav iespējams uzsākt pavasara noslēguma darbus, laikā, kad vēl balta ziema. Tomēr plānot varam. Tāpēc arī fonda valdes priekšsēdētājs Tālavs Jundzis aicināja kopā jaunpiebaldzēnus novada domē, lai informātu par esošo situāciju un turpmāk darāmo.

Arhitekts Māris Kārklīšs iepazīstināja ar Jāņa Strupuļa izgatavoto skici, kur un kā būtu jānovieto plāksnes ar mācītāju vārdiem un ziedotāju sarakstu. Tamāra Gončoronoka iepazīstināja ar talķu norisi baznīcas tīrīšanai un apkārtnes sakopšanai. Nebūs viena liela talka, bet gan vairākas, lai labāk organizētu talcīniekus. Vidusskolas kolektīvs gatavs nākt palīgā, bet aicināsim arī pieaugušos, īpaši tuvākajā apkārtnē dzīvojošos. Brīvprātīgie jau tagad var pieteikties.

Tika pārrunāti jautājumi par scenāriju, viesu aicināšanu un sagaidīšanu, dievkalpojuma, kuru vadīs arhibīskaps Jānis

Vanags, norisi, koncertu. Aicināti vairāki kori, arī Vilandes baznīcas koris, kurš jau viesojies Latvijā padomju laikā (vis ticamāk tāpēc, ka Vilandes un Jaunpiebalgas baznīcas projektējis tas pats arhitekts Matias fon Holsts, kurš Vilandē arī ir dzimis). Domās dalījās novada domes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs, draudzes mācītājs Intars Jonītis.

Pasākums notiks 12. jūlija pievakarē no plkst 17.00 līdz pat pusnaktij. Tā programmu publicēsim jūnijā. Starp citu, no Rīgas un atpakaļ būs organizēts autobuss, kas nogādās svētku dalībniekus Jaunpiebalgā.

Varu atzīmēt, ka pie goda mielasta nodrošināšanas un sarūpēšanas jau apsoliņusies palīdzēt Ināra Dūklava, Jānis Razminovičs, Zigmunds Althabers, Velta un Jānis Ciekuržņi, Judīte Beķere, Ieva Majore, Dace Bišere - Valdemiere, Egita Zariņa, Inese, Ivars Blūmi, Aivars un Ilze Ontužāni, Iveta Zariņa, Tamāra Gončoronoka, Iveta Astašova, Alksnišu ģimene. Vienmēr palīdzējuši Aldis Spalviņš, Juris Pau-

lovičs, Treiliņu ģimene, Liviņu ģimene. Esmu pārliecināta, ka visi, kurus uzrunāšu, neatteiksies palīdzēt. Goda mielasts jāsarīko par ziedotajiem līdzekļiem un tajā aicināts piedalīties ikviens.

Iepriekšējā avīzes numurā publicējam ziedotāju sarakstu. Paldies par precizējumiem! Ziedotāju sarakstu aizvadītajā mēnesī papildinājuši: Iveta, Zaigonis Bērziņi, Daina Bērzone, Ilze Gailīte, Jānis Gailītis, Elza Biruta Jemse, Jānis Lipiņš, Una Johansone, Vineta, Nils Johansonis, Liesma Lazda, Kristīne Logina.

Lūdzam steidzīgi zvanīt - T. Jundzis - 29489249 vai V. Johansone - 26615072, ja, pārrakstot ziņas, kādu neesam iekļāvuši sarakstā! Varat zvanīt arī tad, ja vēlaties vēl ziedot baznīcas atbalsta fondam. Ziedojumi ir ļoti nepieciešami zemes darbiem un apkārtnes labiekārtošanai, kā arī četru ārdurvju restaurēšanai. Mākslinieks gaida darbam precizētu ziedotāju sarakstu!

Jaunpiebalgas baznīcas fonda vārdā
Vēsma Johansone

Smaga, bet pieredzes bagāta sezona

Katram dzīvī ir savs mērķis, ko tas vēlas sasniegt. Lai to īstenotu, ir jāvelta laiks un resursi. Daudz kas ir atkarīgs no paša sportista, no viņa motivācijas un gribasspēka, kas sportā ir kā divas neatņemamas sastāvdaļas, bez kurām nevar iztikt.

Līdztekus mācībām Priekuļos un Jāņmuižas valsts tehnikumā, 2011. gada rudenī sāku trenēties slēpošanā pie trenera un uzņēmēja Andra Gailiša, kas manī saskatīja sportiskās dotības. Pēc gada tiku uzaicināts Siguldas komandā ar nosaukumu A2, kurā pašlaik intensīvi trenējamies trīs, no kuriem divi slēpotāji ir olimpisko spēļu dalībnieki - Juris Ģermanis un Jānis Paipals. A2 klubs nodrošina ar formas tērpiem, inventāru, servisu, kas ir liels atspazds finansiālajā ziņā, ir pat savs busiņš. Tā kā esmu iekļauts Latvijas izlases D sastāvā, tad tika piedāvātas treniņnometnes, kas ir svarīgas katram sportistam.

Šīs sezonas sākumā man bija mērķis tikt uz Pasaules junioru čempionātu, kurš norisinājās Val di Fiemme Itālijā. Lai tur nokļūtu, nācās visu vasaru intensīvi trenēties, katru dienu pa 2 treniņiem, ieskaitot rītarosmi, tā 6 dienas nedēļā, papildus arī ro-

dot laiku ogu lasīšanai kā peļņas avotam. Viss noritēja pēc plāna, rudenī jau devos uz nometni Zviedrijā, kur bija pirmais sniegs. Tur esot, saslimu ar ļoti smagu vīrusu un visu nometnes laiku pavadīju, guļot gultā, šādam neparedzētam notikumam pavērsienam klāt nāca problēma ar zāļu pieejamību, jo to līdzī neviens nebija. Tikai pēc nedēļas saņēmu zāles, kas palīdzēja pamazām atgūt spēkus un atveseļoties.

Līdz atlasēm bija palikuši nepilni divi mēneši, es nepadevos par spīti tam, ka vēl nebiju pilnībā atveseļojies, turpināju iesākt un cīnījies līdz galam. Vēl Latvijā nebija sniega, nācās doties slēpot uz Austriju, lai laikus atgūtu iekavēto un arī tur piedalītos pirmajās šīs sezonas sacensībās. Tajās nstartēju labi, izcīnot 168 FIS punktus. Atgriezies Latvijā un turpināju iesākt.

Ātri pienāca atlases sacensības Priekuļos, kas skaitījās Latvijas čempionāta 1.posms, tomēr cerētais nepiepildījās, uz atlasī neieguvu vajadzīgo FIS punktu skaitu, kas ir zem 140. Tomēr abas sacensību dienas nesa panākumus, savā grupā ieguvu divas trešās vietas. Īpaši par to neskumju, dzīve taču ar to nebeidzas!

Uz 2.posmu Latvijas čempionātā jau biju kārtīgi sagatavojies,





un abās dienās, iegūstot zelta godalgas, kļu-
vu par līderi. Man savā mūžā šī bija otrā
un trešā reize, kad stāvēju uz pjedestāla
augstākā pakāpiena. Pirmā reize bija pirms
trīs gadiem.

Uz Latvijas čempionāta 3.posmu biju

sagatavojies pietiekami la-
bā formā. Pirmajā dienā no-
risinājās komandu stafetes.
Startēju pie vīriem, kur bi-
ju A2 komandas spēcīgajā
sastāvā 1.etapā, un izcīnījām
2.vietu elites grupā. Nāka-
majā dienā ar individuālo
startu 20km distancē klasi-
kā izcīnīju 1.vietu.

Starp nozīmīgām sacen-
sībām sev par prieku atro-
du laiku piedalīties tautas
slēpojumos. Šogad kā sva-
rīgāko izvēlējos slēpojumu
„Apkārt Alaukstam”, kas
man ir ļoti tuvs kopš bērnī-
bas. Nostartēju labi, līdzīgi
kā pagājušogad, un savā
grupā ar lielu pārsvaru biju
1.vietā, bet kopvērtējumā ie-
rindojos 4.vietā. Vēl šogad
esmu piedalījies sešos tau-
tas slēpojumos, kas tika or-
ganizēti Madonā, Vietalvā,

Siguldā un Alūksnē, arī tur tiku izcīnījis
uzvaras.

Lieldienu brīvdienas pagāja, piedalo-
ties FIS (Starptautiskās slēpošanas fede-
rācijas) sacensībās Somijā. No četrām sa-

censību dienām ņēmu dalību trijās, vis-
labāk nostartējot otrajā dienā, kad bija jā-
brauc 10 km brīvajā solī. Savā grupā ie-
rindojos 6. vietā un ieguvu karjerā aug-
tākos FIS punktus, kas šobrīd ir 143.3. Par
lielu pārsteigumu uz apbalvošanu izsau-
ca arī mani, jo pie somiem tā pieņemts,
ka tiek apbalvoti pirmie seši ātrākie slē-
potāji. Klasikā tik labi neveicās, jo pie-
vīla slīdamība un sarežģītumi slēpju sa-
gatavošanā, bet trešajā dienā 10 km brī-
vajā solī biju labi iesmērējies slēpes, līdz
ar to arī labi nobraucu un grupā ierindo-
jos kā deviņtais, iegūstot attiecīgi 146 FIS
punktus.

Varu secināt, ka šī sezona lai arī bija ļo-
ti smaga, tomēr pieredzes bagāta un ar da-
žādiem pārbaudījumiem, un mācībām. Gā-
ja kā pa viļņiem - gan veselības problēmas,
gan arī pozitīvi pārsteigumi. Kopumā es-
mu apmierināts ar sasniegtajiem rezultā-
tiem. Vislielākais paldies jāsaka vecākiem
un brālim, kuri mani atbalstīja.

Kamēr Jaunpiebalgā sniegs vēl nav no-
kūsis, tas ir jāizbauda. Nākamajai ziemas
sezonai esmu sev nolīcis daudz augstākus
mērķus, pirmkārt, jau tikt uz Pasaules ju-
nioru čempionātu un tad arī tikt Latvijas
pieaugušo izlasē.

Viesturs Eglītis

Kultūras pasākumi 2013.gada aprīlī un maijā Jaunpiebalgas novadā

Jaunpiebalgā

- 19.04. plkst. 20.00** *Prāta Vētras koncertfilma „Vēl viena klusā daba”.* Ieeja – bezmaksas.
20.04. plkst. 18. 00 Tautskolas vakars, veltīts atmiņām, satikšanās priekam ...
 Pasākumu vada Indra Kumsāre, ciemosies Mālpils sieviešu ansamblis, Nils Īle, Uldis Kākulis,
 iespējami citi pārsteigumi... Plkst. 20.00 Groziņballe kopā ar Hāgenskalna muzikantiem.
 Aicināti visi, visi tautskolas studiju apmeklētāji!
26.04. plkst.19.00 Guntas Micānes dzejas vakars „Gājputnu laiks”.
03.05. Vokālistu konkurss - Imanta Kalniņa dziesmas. Balle.
 Lūdzu, sekojiet līdzī reklāmai Jaunpiebalgas novada
 mājas lapā www.jaunpiebalga.lv
 Interesēties pa tālruni: 26176257, 64162182, 26114226

Zosēnu pagastā

- 20.04.** Veselības pēcpusdiena senioriem.
12.05. Mātes dienas pasākums. Koncerts – akordeonists Kaspars Gulbis, solo - Ineta Rudzīte.
25.05. Amatiereteātra „Intermēdija” pirmizrāde - Elzas Ilmeres komēdija „Anton, mums jāšķiras!”
 Pēc izrādes balle.
17. 05. Sadarbībā ar jauniešu sabiedrisko centru Zosēnos tiek organizēts brauciens uz Ādažu militāro bāzi.

Ādažu bāzē notiks atvērto durvju diena, kuras laikā iespējams apmeklēt sauszemes spēku kājnieku brigādes 1.kājnieku batal-
jonu un nesprāgušās munīcijas neitralizēšanas skolu. Karavīri informēs apmeklētājus par Ādažu bāzē izvietotajām vienībām –
sauzemes spēku kājnieku brigādi, kaujas atbalsta bataljonu, kaujas nodrošinājuma bataljonu un reģionālo nodrošinājuma cen-
tru. Apmeklētājiem būs iespēja apskatīt arī kājnieku ieročus un ekipējumu, vērot militārās tehnikas izstādi.

Atvērto durvju dienas mērķis ir veidot un uzturēt karavīru saikni ar sabiedrību, kā arī veicināt skolēnu izpratni par aizsardzī-
bas nozari un karavīra dienestu.

Aicinu visus vecākus savlaicīgi izvērtēt jauniešu iespēju atbalstīt šo piedāvājumu, tas var būt arī ģimenisks izbraukums kopā
ar vecākiem. Visus interesentus, ne tikai jauniešus, lūdzu pieteikties, zvanot **Dzidrai mob. 26538154. Pieteikšanās savlaicīga
- līdz 1. maijam,** lai var rezervēt autobusu.

26.aprīlī plkst. 16.00 Jaunpiebalgas novada domes zālē
Vītola izdevniecības diena Jaunpiebalgā

Kukažiņas ceļš Druvienā ... un latviešu ceļi Sibīrijā un pasaulē

Vītola izdevniecības galvenā redaktore Ilona Vītola stāstīs par:

Ineses Toras, Harija Ozola, Vēsma Kokles - Liviņas un citu dzejnieku dzejas krājumiem;
„Skroderdienas Silmačos” - grāmata par izrādēm Druvienā un Rīgā;
„Rūgtais vērmeļu kauss” 3 daļās un citas grāmatas par represijām.

Viens no grāmatas „Rūgtais vērmeļu kauss” aprakstu varoņiem, ģenerālis, Saeimas deputāts Kārlis Krēslis
stāstīs par savu likteni, Latvijas Neatkarīgās armijas izveidi, Latvijas politiku šodien.

Grāmatu galds – īpašas cenas!

Ielūdz Jaunpiebalgas pagasta bibliotēka

Cienījamie novada iedzīvotāji!

Aicinām jūs izteikt savu viedokli par esošajām kultūras dzīves norisēm Jaunpiebalgā, kā arī paust savus ierosinājumus, priekšlikumus kultūras dzīves tālākai uzlabošanai un pilnveidošanai, aizpildot anketu. To var iesniegt novada domes sekretārei vai iemest jautājumu un ierosinājumu kastītē novada domē, tāpat varat izteikt savas domas, aizpildot anketu elektroniski novada mājas lapā.

Anketa par kultūras pasākumiem Jaunpiebalgas kultūras namā

1. Kas, tavuprāt, ir lieliska atpūta? (var atzīmēt vairākus atbilžu variantus)

- a. vakars pie TV
- b. dejas dzīvās mūzikas pavadījumā
- c. grāmatu lasīšana
- d. pastaiga brīvā dabā
- e. sportošana
- f. cits variants

- b. 21 - 30 g.v.
- c. 31 - 40 g.v.
- d. 41-50 g.v.
- e. 51-60 g.v.
- f. 61 - 70 g.v.
- g. 71 g.v. un vairāk

2. Kā, tavuprāt, pietrūkst Jaunpiebalgas kultūras dzīvē?

6. Vai tu esi apmierināts ar Jaunpiebalgas kultūras dzīvi un tās piedāvājumu?

- a. jā
- b. drīzāk jā
- c. drīzāk nē
- d. nē

Ja atbilde ir „drīzāk nē” vai „nē”, norādi, ar ko tieši neesi apmierināts:

3. Cik daudz esi gatavs/-a maksāt par vienu atpūtas vai izklaides pasākumu mēnesī?

- a. līdz 3Ls
- b. līdz 5Ls
- c. līdz 10Ls un vairāk

7. Kur tu saņem informāciju par kultūras pasākumiem Jaunpiebalgā?

- a. novada avīzē
- b. internetā – novada mājas lapā
- c. uz ziņojuma dēļa
- d. no ģimenes locekļiem, draugiem, radiem
- e. Jaunpiebalgā notiekošajos kultūras pasākumos
- f. citur (ieraksti, kur!)

4. Vai esi gatavs/ -a iesaistīties Jaunpiebalgas kultūras un izklaides pasākumu veidošanā un rīkošanā?

- a. jā (norādi savu vārdu un telefona nr.)
- b. nē

Ja atbilde ir „jā”, tad norādi šeit savu vārdu un telefona numuru:

8. Tavi ierosinājumi Jaunpiebalgas kultūras pasākumu rīkošanai:

5. Vecums:

- a. līdz 20 g.v.

Paldies par atsaucību!

Pūkaini baltās Lieldienas



Radošajā Lieldienu nedēļā „Naglot prieks” bērni un pieaugušie ar prieku un lielu interesi izgatavoja 11 putnu būrišus, kur pavasara putniem ligzdot.

Liels paldies **Intīm Skoboļevam** par ziedotajiem kokmateriāliem!

Lieldienu rīts sākas ar pūpolu pērienu un olu meklēšanu. Šādas Lieldienas atcerēsimes noteikti, jo zaķis olas sadējis dziļā sniegā, atrast vairāk par divām olām neizdevās nevienam, taču tas neliedza mums priecāties. Zīmējām raibi raibas olas, gājām rotaļās, ripinājām un dauzijām olas. Bērni bija izveidojuši atbilstoši šai dienai dažādas olu kompozīcijas. Priecājamies par pavasara atnākšanu kopā ar izrādes „Oranžā māja” varoņiem.

Dzidra Prūse



Daži foto mirklī no Jaunpiebalgas amatierteātra "Trikssteri" iestudētās R.Blaumaņa lugas "Ļaunais gars"



2013. gada 1.jūnijs - PAŠVALDĪBU VĒLĒŠANAS

Jaunpiebalgas novada vēlēšanu komisijas adrese:
Gaujas iela 4, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaun-
piebalgas novads, LV – 4125

Tālr. 9453129, 4107899

Sākot no 2013.gada 12.aprīļa līdz 22.aprīlim Jaunpiebal-
gas novada vēlēšanu komisija pieņems novada domes depu-
tātu kandidātu sarakstus un tiem pievienotos dokumentus,
kas iesniedzami rakstveidā un elektroniskā veidā.

Par deputātu kandidātu sarakstu iesniegšanas laiku sazināties
iepriekš ar vēlēšanu komisijas priekšsēdētāju **Valdi Gansonu**,
mob. 29453129.

Vēlēšanu komisijas darba laiks:

12.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
13.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
14.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
15.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
16.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
17.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
18.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
19.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
20.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
21.aprīlī no plkst. 9.00 līdz 13.00
22.aprīlī no plkst. 14.00 līdz 18.00

Simtu jaunu domu dod viens mirklis,
Visu dzīvi ietvert spēj viens mirklis,
Tūkstoš mirkļu ir ikkatrā dienā.
Vai tu redzi, cik tu bagāts esi!

Maija īpašie jubilāri



60	Laimdota Strode	24.05.1953.	„Gaujas Murdēni”, Zosēnu pagasts
65	Ēriks Dandens	26.05.1948.	„Straumes”, Zosēnu pagasts
	Ojārs Jurjāns	28.05.1948.	Brāļu Kaudzīšu iela 3-15
	Jānis Pilmanis	22.05.1948.	„Jaunzīdēji”
	Juris Slavēns	30.05.1948.	„Jaunabrupi”
70	Genovaite Daukste	16.05.1943.	„Lejas Pūķi”
75	Marija Kustova	01.05.1938.	„Imantas – 2”
	Edgars Misipš	11.05.1938.	„Lejas Līčupi”
80	Elza Biruta Jemse	03.05.1933.	„Lielvieķi”, Zosēnu pagasts
	Viktors Laškovs	09.05.1933.	„Abrupe 1”
85	Skaidrīte Zelma Klapare	24.05.1928.	„Lejas Paupi”
90	Daina Vilciņa	30.05.1923.	„Krustiņi”, Zosēnu pagasts

Apsveicam maija jubilārus!

Jaunpiebalgas novada dome

Vēlos paust personīgu pateicību Jaunpiebalgas ugunsdzēsēju brigādei un personīgi Atīm Bruņiniekiem, Smiltenes ugunsdzēsēju brigādei, kā arī Melnbāržu brīvprātīgajiem ugunsdzēsējiem, īpaši Zandim Zariņam, par profesionalitāti un augsto atbildības sajūtu, dzēšot ugunsgrēku „Lejas Celmu” mājās.

*Tāpat paldies Jaunpiebalgas novada domei par palīdzību grūtā brīdī!
Īpašs paldies novada sociālajai darbiniecei Andai Graudiņai,
kā arī Kristapam Dravantam!*

Patiesā cieņā Līga Volkova

Vetārste
Anna Mackeviča
Jaunpiebalgā jūs gaidīs
20.,21.aprīlī,
11.,12. un 25.,26.maijā.
Tālrunis 29409709

Atvērts friziersalons
Jaunpiebalgā
Gaujas ielā 6.



Būsiet gaidīti:
O,T,C,P - 9.00-15.00,
sestdien - 10.00-15.00.
Kristīne mob. 29900418

Viss jāatstāj. Kad saule pavasārī
Sies atkal vaļā puķu pumpurus,
Ar saviem straujajiem ziemēlvēju
zirgiem
Būs ziema viņu aizvedusi līdz.

Pēc Jaunpiebalgas dzimtsarakstu
nodaļas reģistra datiem
mūžības ceļu gājuši:

Amālija Alksnīte 98 gadu vecumā,
Grigorijs Astašovs 60 gadu vecumā,
Jānis Aleksejevs 55 gadu vecumā.

Pēc citu dzimtsarakstu nodaļu
reģistru datiem:

Uldis Seržants 65 gadu vecumā,
Arkādijs Vozņesenskis
82 gadu vecumā,
Austra Kokarēviča 82 gadu vecumā.
Jaunpiebalgas novada dome
izsaka līdzjūtību tuviniekiem!

Jaunpiebalgas novada domes izdevums
Redakcija: Aija Kikere tālr. 64162437 (darbā), 26409543 (mob.), e-pasts: piebaldzeniem@jaunpiebalga.lv;
aija.kikere@gmail.com; Zinaida Šoldre tālr. 64129837 (darbā), 22409419 (mob.)

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce obligāta. Iespiests SIA „Latgales druka”.